

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2021 M. VASARIS NR. 2 (138)

TUO PAČIU KELIU

LIETUVOS SPORTE
NE TOKS RETAS
TANDEMAS, KAI DUKTĖ
AR SŪNUS VIENO
IŠ TĖVŲ PATARIMŲ
KLAUSO NE TIK
NAMIE, BET IR PER
TRENIRUOTES

LIETUVA
OLYMPIC

WWW.LTOK.LT

viking
lotto

Vilniečiui

13

milijonų eurų

REKORDINIS
laimėjimas Lietuvoje!

EURO
JACKPOT

viking
lotto

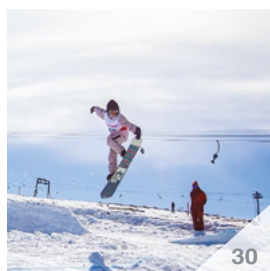
Keno
LOTO

PALAIKYK OLIMPIEČIUS!

8% nuo loterijos bilieto kainos keliauja
Lietuvos olimpiniam sportui

OLIFEJA

5

SKAITYTOJAMS

LTOK PREZIDENTĖS MINTYS

6

VIRŠELIO ISTORIJA

TĖVAI IR VAIKAI ŽENGLIA TUO PAČIU KELIU

11

ŽAIDYNĖS

DALYVIŲ GAUSA IR AMBICINGI PLANAI

12

GENERALINĖ ASAMBLĖJA

PIRMĄ KARTĄ – VIRTUALIAI

14

RENGINYS

JAUNIESIEMS LYDERIAMS –
SVARBŪS ŽODŽIAI

16

FESTIVALIS

NĖRĖ Į SPORTO IR KŪRYBOS SŪKURĮ

18

ŽVILGSNIS

ŠVIEŽIAS KRAUJAS ATGAIVINS RINKTINĘ

20

IŠ ARTI

KAD SKAIČIAI TURĖTŲ ARGUMENTUS

23

AR ŽINOTE, KAD...

OLIMPINĖS ISTORIJOS MARGUMYNAI

24

#AŠESULTEAM

NUO PLŪGO – OLIMPINĖS SVAJONĖS LINK

26

OLIMPINIS SOLIDARUMAS

LĖŠOS SUGRĮŽTA NAUDINGOMIS ŽINIOMIS

28

SAVIVALDYBĖS

TIKI, KAD GALI NUVEIKTI DAR DAUGIAU

30

TALENTAI

EKSTREMALUS KELIAS SVAJONĖS LINK

32

KRONIKA

LTOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

34

SKAITAU, ŽIŪRIU, KLAUSAU

BE MUZIKOS – TIK MIEGODAMA

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 2 (138), 2021 m.

VIRŠĖLYJE

Irkluotojai M.Valčiukaitė
ir S.Ritteris su treneriu
T.Valčiuku

Virgaudo Leknicko nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Birutė Pakėnaitė
Algis Balsys
Vaidas Čeponis
Laima Stundžaitė
Rita Bertulytė
Marytė Marcinkevičiūtė
Jolanta Mockevičienė
Lina Motuzytė
Dominykas Genevičius
Jaunius Sarapas

FOTOGRAFAI

Alfredas Pliadis
Elvis Žaldras

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga
su savo skaitytojais, privalu
pranešti, kad informacijos šaltinis –
„Olimpinė panorama“

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi galias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

OFICIALUS RĖMĖJAS

PATRIOTIZMAS IR SPORTAS

ATLETAMS ATSTOVAUTI ŠALIAI TARPTAUTINĖSE ARENOSE IR VARŽYTIS SU LIETUVOS VĒLIAVA – SUNKAUS DARBO VAISIUS IR DIDELĖ GARBĖ. APIE SPORTO IR PATRIOTIZMO SAVEIKĄ „OLIMPINĖ PANORAMA“ KALBĖJOSI SU OLIMPINE ČEMPIONE, TARPTAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO NARE, L TOK PREZIDENTE DAINA GUDZINEVIČIŪTE.

Kipno Štreimikio nuotr.

Kalbamės tarp dviejų Lietuvai itin reikšmingų datų: vasario 16-osios, Valstybės atkūrimo dienos, ir kovo 11-osios – Nepriklausomybės atkūrimo dienos. Šios šventės dažną paskatina prisiminti mūsų šalies istoriją, žmones, paklojusius valstybės pamatus, ir tuos, kuriais didžiuojamės. Kaip manote, ar tiesa, kad sportas ugdo patriotizmą?

Sportas turi ypatingą galią suvienyti žmones: nepaisant profesijos, lyties ar finansinės padėties. Juk kai mūsų šalies sportininkai kovoja dėl medalių, visi kartu vieningai juos palaikome, kartu giedame Lietuvos himną ir iš visos širdies didžiuojamės jų pergalėmis bei kartu liūdime, kai sekasi prasčiau.

Mano nuomone, patriotizmas – ne tik ant balkono krašto pakabinta vėliava. Tai darbas valstybės labui ir augimui, įsipa-

reigojimas būti aktyviu, socialiai atsakingu piliečiu, pastangos skleisti žinių apie šalies istoriją ir jos laimėjimus. Lietuvos garbę tarptautinėse varžybose ginantys atletai dirba labai sunkiai, kad mūsų šalies vardas ir pergalės skambėtų visame pasaulyje.

Manau, lietuviai yra patriotiška tauta. Gal todėl, kad vis dar prisimename, kokia yra laisvės kaina, ir ją vertiname. Turbūt todėl nemažai garsių sportininkų yra davę priesaiką ir priklauso Krašto apsaugos savanorių pajėgoms.

1988 m. Europos čempionate auksą laimėjote priklausydama Sovietų Sąjungos rinkinei, o po ketverių metų, taip pat Stambule, žemyno sidabro medalį jau iškovojoje Lietuvai. Ar jau-tėte didelį skirtumą varžydamosi su nepriklausomos Lietuvos vėliava?

Žinoma! Prisiminkime visai neseniai plačiai aprašytą situaciją, kai Italijos delegacijai už valdžios kišimąsi į nacionalinio olimpinio komiteto veiklą grėsė prarasti galimybę Tokijo olimpinėse žaidynėse dalyvauti su savo šalies vėliava ir nacionaliniu himnu. Tai viena didžiausių bausmių, kokia gali būti.

Iki nepriklausomybės atkūrimo varžybose mes vis tiek prisistatydavome lietuviais, tačiau oficialiai visur figūravo svetima valstybė. Pirmą kartą varžybose atstovaudama Lietuvai jaučiau neapsakomą palengvėjimą ir išsilaisvinimą. Kai Romas Ubartus 1992-aisiais Barselonoje iškovojo pirmąjį nepriklausomos Lietuvos olimpinį medalį, kiekvienas juo džiaugėmės lyg savu.

Nežinau, kaip tuomet jautėsi jis, bet kai po aštuonerių metų Sidnėje auksą laimėjau aš, žinojau, kad tai ne mano, o visos Lietuvos medalis. Stovėti ant olimpinės apdovanojimų pakylės, matyti, kaip į viršų kyla trispalvė, ir kartu giedoti Lietuvos himną – neapsakomas ir su niekuo nepalyginamas jausmas.

Tiek prezidentas Gitanas Nausėda, tiek pirmoji ponია Diana Nausėdienė ne kartą yra sakę, kad sportas svariai prisideda prie socialiai atsakingos ir pilietiškos visuomenės ugdymo.

Mums didelė garbė, kad L TOK olimpinio švietimo programos projektus – Lietuvos mokyklų žaidynes ir Lietuvos mažųjų žaidynes – globoja šalies vadovas ir pirmoji ponია. Tai mums padeda skleisti žinių apie fizinio raštingumo svarbą. Sportas seniai nebėra tik fizinio aktyvumo skatinimas. Tai priemonė ugdyti lyderystę, komandinio darbo įgūdžius, pagarbą, empatiją, užsispyrimą, norą tobulėti ir siekti savo tikslų. Šios savybės ir vertybės – vienos kertinių ugdant socialiai atsakingus, savo šalį mylinčius, patriotiškus piliečius.

Kalbino Lina Motužytė

Urtė, Juzefa ir Juozas Baikščiai

Alfredo Pliadžio nuotr.

TĖVAI IR VAIKAI ŽENGLIA TUO PAČIU KELIU

OBUOLYS NUO OBELIS TOLI NERIEDA, BYLOJA LIAUDIES IŠMINTIS. TODĖL IR BUVUSIŲ SPORTININKŲ ATŽALOS NĖRETAI RENKASI TĖVŲ JAU PRAMINTĄ KELIĄ. LIETUVOS SPORTE NE TOKS RETAS TANDEMAS, KAI DUKTĖ AR SŪNUS VIENŲ IŠ TĖVŲ PATARIMŲ KLAUSO NE TIK NAMIE, BET IR PER TRENIRUOTES.

BIRUTĖ PAKĖNAITĖ

L edo šokėjas Povilas Vanagas ir jo mama Lilija, 2016 m. Rio de Žaneiro olimpinė žaidynių prizinininkas baidarininkas Aurimas Lankas ir jo tėvas Antanas, Lietuvos ieties metimo rekordininkas Edis Matusevičius ir jo tėvas Edmuntas, burlentininkas Juozas Bernotas ir jo tėvas Gintautas bei daugybė kitų sporto šakų atstovų, kuriuos sportinės karjeros keliu veda artimiausi žmonės.

Augdami sporto salėse, bazėse, maniežuose sportininkų vaikai ir patys panūdo sportuoti, o geriausių trenerių rado šalia. Vaikai sportiniais laimėjimais dažnai lenkia savo tėvus, tačiau šiems nuo to – tik džiugiau.

KONE UŽAUGO MANIEŽE

Buvusi daugiakovininkė Juzefa Baikštienė 58-ojo gimtadienio proga šiemet vasarį iš savo vaikų sulaukė geriausios dovanos – puikių rezultatų. Šuolininkai į aukštį 23-ejų Juozas ir metais jaunesnė Urtė Baikščiai per Lietuvos lengvosios atletikos federacijos varžybas Šiauliuose pasirodė puikiai, nepaisant skausmų ir iki tol persekiojusių nesėkmių.

U.Baikštytė per pirmąsias sezono varžybas įveikė 185 cm aukštį,

nors prieš tai daug laiko turėjo praleisti globojama kineziterapeuto, mat skaudėjo nugarą.

„Turiu šiek tiek bėdų su nugarą, tad ačiū kineziterapeutui Mantui Lesnickui, kuris mane eilinį kartą išgelbėjo ir šokau nejausdama skausmo“, – po varžybų jai padėjusiam stebukladariui dėkojo U.Baikštytė.

J.Baikštys į varžybas grįžo po trejų metų pertraukos, bet pasiekė asmeninį rekordą, įveikdamas 221 cm aukštį. Traumas gydėsis lengvaatletis tikėjosi grįžti anksčiau, tačiau sveiko ne taip greitai, kaip norėjo. Vis dėlto jis nenuleido rankų.

„Nėra nė vieno profesionalaus sportininko, kuris būtų visiškai sveikas“, – po puikios pasirodymo sakė lengvaatletis, kuris dar po dviejų savaitų, vasario 20 d. Klaipėdoje vykusiame šalies uždarųjų patalpų čempionate, peršoko 224 cm ir pasiekė šeštą rezultatą Lietuvos istorijoje.

Puikūs rezultatai per pirmąsias sezono varžybas labiausiai džiugino Juozo ir Urtės mamą bei trenerę J.Baikštienę. Ji kone du dešimtmečius stebi, kaip diena po dienos jaunesnieji vaikai sukančiantis dantis pluša siekdami tobulėti.

Tomas ir Milda Valčiukai

„Galima sakyti, kad Juozas ir Urtė užaugo lengvosios atletikos manieže, kuriame aš dirbau trenere. Kartais, kai neimdavau jų su savimi į darbą, jie patys atvažiuodavo. Kartą maniau, kad man vaidenasi: vaikus palikau namie, bet jie lyg ir yra. Paskui žiūriu – po garažais slepiasi. Porą kartų taip pasielgė ir nuo tada jau visada veždavau si juos drauge. O kai ūgtelėjo, pradėjo man priekaištauti, kad treniruoju kitus, bet jiems dėmesio neskiriu, tad taip ir pradėjome drauge dirbti“, – pasakoja Šiauliuose lengvosios atletikos trenere dirbanti J.Baikštienė.

Vyresnysis Baikščių sūnus, dabar 35-erių Simonas ankstyvoje vaikystėje dėl sveikatos bėdų sportuoti negalėjo. Kai medikai jam pagaliau leido didesnius krūvius, S.Baikštys pasirinko krepšinį. Tačiau per varžybas ore susidūrė su varžovu, susiplėšė meniską ir priekinį kryžminį raištį ir anksti baigė sportininko karjerą. Krepšinį žaisti galėjo ir 202 cm Juozas bei 182 cm ūgio Urtė. Tačiau juos labiau viliojo lengvoji atletika.

Pamatinukai nuo mažens varžėsi tarpusavyje – jaunėlė Urtė net kūdikystėje nenorėjo nusileisti vyresniajam broliui. Vaikų trenere tapusiai mamai niekada nereikėjo jų skatinti dirbti. Net priešingai – Juzefa savo atžalas kartais stabdo, kad nepersitemptų.

„Jie ne iš tų, kurie norėtų patinginiai. Net dabar kartais pasipykstame, kad per daug dirba. Ir nuo pat mažens tokie, – sako J.Baikštienė, kuri tiki, kad Juozas su Urtė pajėgūs siekti aukščiausių rezultatų ir bent jau tapti olimpiečiais. – Abu yra gabūs ir talentingi, tad neabejoju, kad jei ne Tokijuje šiomet, tai 2024 m. Paryžiaus žaidynėse abu tikrai gali būti.“

NUSTEBINO DAR KŪDIKYSTĖJE

Sportuodami augo ir broliai Matusėvičiai, kuriuos aistra sportui užkrėtė buvęs ieties metikas ir beisbolininkas jų tėvas Edmuntas Matusėvičius.

Pats 17 metų mėtęs ietį, vėliau Edmuntas Matusėvičius daugiau kaip dešimtmetį žaidė beisbolą, tad į šią dažnam lietuviui dar egzotišką sporto šaką buvo įtraukti ir jaunesnieji sūnūs – Edis ir Edvardas, nors abu dar mėtė ir ietį.

Ietį svaidė ir vyriausiasis dabar 35-erių Edgaras, bet galiausiai tapo mėgėju krepšininku.

Dabar 29 metų Edvardas širdis labiau linko prie beisbolo, tad jis galiausiai išvyko mokytis ir žaisti į JAV, o nuo 2017 m. rungtyniauja Vokietijos beisbolo bundeslygoje.

Edis irgi atstovavo Lietuvos vaikų ir jaunučių beisbolo rinktinėms, bet jo širdis labiau linko prie ieties metimo, tad paauglystėje vis daugiau dėmesio skyrė būtent šiai lengvosios atletikos šakai.

„Kad Edis turi ypatingą ranką, pajutau tada, kai jam tebuvo pusė metų: dar gulėdamas vežimėlyje žaisliuką pro mano ausį taip švystelėjo, kad jau tada buvo aišku, jog jo rankytė neeilinė“, – pasakojo 62 metų Edmuntas Matusėvičius.

Edis ir Edmuntas Matusėvičiai

Prabėgus mažiau kaip dviem dešimtmečiams tėvas įsitikino, kad buvo teisus. Dabar 24-erių Edis – vienas talentingiausių Lietuvos lengvaatlečių. 2019 m. jis laimėjo Neapolyje vykusią universiada, o nugalėdamas šalies čempionate pasiekė ne tik asmeninį, bet ir Lietuvos rekordą – 89,17 m. Šiuo metu ieties metikas užsitikrino ir teisę dalyvauti Tokijo olimpinėse žaidynėse. Tais itin palankiais 2019-aisiais Edis tapo geriausiu Lietuvos lengvaatlečiu.

Sūnaus treneriu tapęs tėvas savo užrašuose yra pasižymėjęs, kad pirmasis Edžio bandymas mesti ietį buvo dešimties metų. Tačiau Edmuntui pasirodė, kad rimčiau treniruotis dar per anksti, tad jaunėlis toliau žaidė beisbolą, o prie ieties metimo grįžo dar po poros metų – 2009-aisiais.

Nors kurį laiką dar žaidė ir beisbolą, ieties metimui Edis skyrė vis daugiau dėmesio. Proveržis įvyko 2015 m., kai iš Europos jaunių čempionato grįžo su bronzos medaliu.

Nors gerų rezultatų ieties metimo sektoriuje pasiekė ir Edmuntas Matusėvičius, sūnus jau pralenkė tėvą.

„Manau, tėtis tuo džiaugiasi, nes kiekvieno trenerio užduotis – parengti sportininką taip, kad šis viršytų paties trenerio pasiektus rezultatus. Mane motyvuoja noras tobulėti ir mesti vis toliau. Motyvuoja ir tėtis, kuris nori, kad aš būčiau geriausias“, – sako Edis, kuris dėkingas tėvui ne tik už sportui įskiepytą meilę, bet ir už nuolatinę jo paramą.

JAUTĖ, KAD NEBEGALI PADĖTI

Daugkartinis Lietuvos irklavimo čempionas, tarptautinės „Gintarinių irklų“ regatos laimėtojas 47-erių Tomas Valčiukas į valtį priviliojo ir dukterį Mildą. Nors lankė dainų ir šokių ansamblių, vasarą Mildą dar rasdavo laiko irklavimui.

Mergaitė greitai tobulėjo, tad netrukus irklavimui ėmė skirti vis daugiau dėmesio.

Būtent tėvas tapo pirmuoju dukters treneriu ir su ja dirbo aštuonis sezonus.

„Jaunesniame amžiuje buvo net privalumas, kad būtent aš buvau dukters treneris, – neslepia T.Valčiukas. – Nors Mildą ir pati turėjo daug motyvacijos, stengėmės abu, nuolat kalbėjomės apie irklavimą. Per trumpą laiką pavyko jai daug įdiegti, neatitiktinai gana anksti Mildą pasiekė aukštų rezultatų, nes buvo gana išprususi. Kiti pradėdantieji sportininkai gal mažiau domisi arba gauna mažiau teisingos informacijos, o ji daug žinojo, tad net neterėdama idealių fizinių duomenų jauna jau galėjo siekti labai aukštų rezultatų.“

Nors kai kurie pažįstami T.Valčiukui juokais, o kartais ir visai rimtai papriekaištaudavo, kad sporte neįgyvendintas savo svajones perkėlė ant dukters pečių, treneris su tuo kategoriškai nesutinka. Jis nori tikėti, kad niekada neperlenkė lazdos, reikalaujamas Mildos treniruotis. Net priešingai – tėvas dukterį lenkė prie mokslų, grasino, kad jei pažymiai bus prasti, ji negalės irkluoti.

„Tėtis nuteikdavo, kad turiu lankyti visas pamokas, o jei nepadarysiu pamokų ar nespėsiu, negalėsiu eiti į treniruotę. Labai stengdavausi, nes būdavo didžiulė gėda kitą dieną pasakyti irklavimo draugams, kad nebuvau treniruotėje, nes kažko nepadariau. Gerai mokiausi ir gerai išlaikiau egzaminus. Džiaugiuosi, kad tėvai man padėjo suderinti mokslus ir treniruotes“, – yra pasakojusi dabar 25-erių M.Valčiukaitė.

Kai paauglystėje Milda sėdo į porinę dvivietę su leva Adomavičiūte, jų treneris T.Valčiukas siekė būti kiek įmanoma teisingas abiem merginoms, kad tik leva nesijaustų nuskriausta.

„Nenorėjau, kad leva jaustųsi podukra, tad stengiausi ir vienai, ir kitai duoti pastabų, vieną ir kitą pagirti“, – prisipažįsta T.Valčiukas.

M.Valčiukaitė ir I.Adomavičiūtė dukart tapo pasaulio jaunių (iki 18 m.) čempionėmis (2011 ir 2012 m.), bet vėliau jų keliai išsiskyrė. 2013 m. Milda sėdo į porinę dvivietę su Donata Vištartaite. Tačiau kaip tik tada T.Valčiukas ėmė svarstyti, ar tikrai geriausia, kad jis treniuoja dukterį.

Pagrindinis dueto treneris buvo Donatą iki tol treniravęs Algirdas Arelis. T.Valčiukas jam talkino. 2013-aisiais M.Valčiukaitė ir D.Vištartaite laimėjo Europos ir pasaulio čempionatus, universiadą. Tačiau treneris A.Arelis atsitraukė. Netrukus apie pasitraukimą ėmė svarstyti ir T.Valčiukas.

„Vienoje valtyje sėdėjo dvi merginos-žaibai, mačiau šios komandos potencialą, bet jutau, kad negaliu jo panaudoti. Lietuvos rinktinės konsultantas italas Giovanni Postiglione kartą irgi pasakė, kad nėra gerai būti tėvu ir treneriu. Iš pradžių šiuos žodžius praleidau pro ausis, bet paskui ir pats pamačiau, kad srovė teka ne ta kryptimi. Kažkuriuo metu gal ir buvo gerai, kad esu ir tėvas, ir treneris, bet vėliau tai tapo neigiamas veiksnys“, – apnikusias abejones prisimena T.Valčiukas.

Tad jis pasitraukė. 2016 m. per Rio de Žaneiro olimpinės žaidynės M.Valčiukaitė ir D.Vištartaite iškovoję olimpinę bronzą. Nors jau nebuvo dukters treneris, T.Valčiukas teigia, kad po šių žaidynių jį iki šiol kankina dvejobas jausmas. Matydamas, kokios pajėgios buvo Milda su Donata, treneris neabejoja, kad jos galėjo parvežti ir Lietuvos irklavimui pirmąjį olimpinį auksą. Kita vertus, į finalą nepateko ne viena itin pajėgi dvivietė, tad lietuvės galėjo likti ir be medalių.

PAPRAŠĖ, KAD TAPTŲ TRENERIU

Dabar su dukterimi T.Valčiukas dirba nedaug – tik duoda jai vieną kitą patarimą. Patyręs specialistas – šiemet rudenį sukaks 20 metų, kai buvęs irkluotojas dirba treneriu – vieną kitą patarimą, kaip irkluoti, duodavo ir dukters mylimajam Sauliui Ritteriui.

Pats T.Valčiukas su būsima žmona Gabija susipažino irkluodamas. M.Valčiukaitė ir S.Ritteris taip pat susidraugavo ir įsimylėjo irkludami. Tad kai 2019-ųjų rudenį S.Ritteris paprašė T.Valčiuko tapti jo treneriu, šis pernelyg nenustebo.

„Mane jau apskritai sunku nustebinti, – juokiasi T.Valčiukas. – Tačiau paprasčiau laiko pagalvoti, nes reikėjo ir kitus darbus susidėlioti.“

Maždaug po savaitės T.Valčiukas priėmė dukters draugo kvietimą ir tapo 2016 m. Rio žaidynių sidabro medalio laimėtojo treneriu: „Bendraudami nekuriame barjerų, bet Saulius, matyt, jaučia atsakomybę, kad pats paprašė, jog jį treniruočiau, todėl sąžiningai stengiasi vykdyti mano nurodymus. Kita vertus, aš ir pats jaučiu atsakomybę, kad tokio aukšto lygio sportininkas paprašė tapti jo treneriu.“

32-ųjų S.Ritteris – itin tituluotas irkluotojas. Irkludamas dvivietę jis po dukart laimėjo Europos čempionatą ir universiadą, dukart – pasaulio čempionato sidabrą, o 2016 m. Rio de Žaneire su Mindaugu Griškoniū iškovoję olimpinį sidabrą.

Sidabrinė Rio pora vėl sėdi vienoje valtyje – rengiasi balandį vyksiančiam Europos čempionatui.

M.Griškoniū treneris – Robertas Tamulevičius, S.Ritterio – T.Valčiukas, tad drauge dirba ne tik irkluotojai, bet ir treneriai.

„Su visais treneriais bendraudavau gana draugiškai, bet tai, kad T.Valčiukas yra man šiek tiek artimesnis žmogus, – tik privalyumas. Viena vertus, į daug ką galiu paprasčiau žiūrėti, kita vertus, jausdamas didelę pagarbą jaučiuosi ir įsipareigojęs trenerio nenuvilti. Be to, jaučiu didelį palaikymą“, – sako S.Ritteris.

NUVEŽDAVO IR PARVEŽDAVO

Tėvas Antanas Lankas savo sūnų Aurimą išmokė irkluoti baidarę, kai šis per vasaros atostogas mokykloje neturėdavo ką veikti. Buvęs baidarininkas 63-ėjų Antanas Lankas pats sportuoti pradėjo dar vaikystėje – gal dvylikos, o šiemet švęs 40 metų trenerio darbo sukaktį. Ir šioje karjeroje nebuvo padaręs net trumpiausios pertraukos.

Šiaulių sporto centro „Atžalynas“ treneris norėjo, kad sūnus Aurimas sportuotų, bet rinktis baidarės nevertė. Tačiau važinėdamas su tėvu į treniruočių stovyklas ir net laisvalaikiu nuolat būdamas su juo Aurimas savaime įsėdo į baidarę.

„Po metų ar dvejų sportuoti pradėjo mano porininkas Edvinas Ramanauskas, dar keli panašaus amžiaus berniukai, pradėjome dalyvauti varžybose ir jas laimėti, tad atsirado dar daugiau motyvacijos treniruotis“, – rimtesnę pradžią prisimena Aurimas.

Tačiau tėvas reikalavo ne tik lieti prakaitą per treniruotes. Antanas Lankas lenkė sūnų ir prie mokslų, tad gerais pažymiais baigęs vidurinę mokyklą Aurimas įstojo studijuoti teisės Vilniaus universitete ir penkeriems metams visiškai metė sportą.

„Tada atrodė, kad tik krepšininkai gali iš sporto uždirbti duonai. Ir net minties nebuvo, kad plaukiodamas baidare Talšos ežere gali svajoti apie olimpinį medalį. Todėl, kai įstojau studijuoti, pirmenybę teikiau mokslams“, – sako 2016 m. Rio olimpinį žaidynių bronzos medalio laimėtojas.

Po studijų Aurimas grįžo į Šiaulius, įsidarbino kredito unijoje ir vėl pradėjo sportuoti. Kaip pats tvirtina, į treniruotes grįžo iš neturėjimo ką veikti, mat po darbo turėdavo daug laisvo laiko.

Pririkė kelių savaičių, kad kelerius metus nesportavęs Aurimas pasivytų jaunesnius tėvo auklėtinius. Netrukus iš užsienio grįžo ir jo porininkas E.Ramanauskas, tad jauni vyrai su nauju užsidegimu kibo į darbą. O po kelerių metų Rio de Žaneire pasiekė di-

Gintautas ir Juozas Bernotai

džiausią karjeros pergalę.

Aurimas tvirtina, kad sportuodamas pas tėvą niekada nesijautė išskirtinis. „Daugelis mano, kad jei tėtis treneris, tai gauni papildomų patarimų ar esi labiau lepinamas. Tačiau visi dirbome vienodai ir sprendimus priimdavome tardamiesi komandoje. Vienintelis pranašumas, kad tėtis nuveždavo į treniruotę ir iš jos parveždavo“, – patikina Aurimas.

Ir šis pranašumas buvo ne toks ir menkas. Aurimo porininkas E.Ramanauskas iki šiol kartais prisimena, kaip sunku būdavo autobusu ar dviračiu keliauti į treniruotes ir po jų pavargusiam dar grįžti namo. Nesvarbu, lyja ar sninga.

Pasak Antano Lanko, dėl to, kad yra sūnaus treneris, jam pačiam būdavo tik sunkiau.

„Aurimas viską reždavo į akis ir nebijodavo man pasakyti, kad yra pervargęs. Juolab kad drauge būdavome ir per treniruotes, ir namie. Nors sportuoti norėjo, nesibodėdavo pasakyti, kad jaučiasi pasiekęs ribą. Kažin ar būtų tai prisipažinęs svetimam žmogui, o pasakyti tėčiui buvo paprasčiau“, – sako Antanas Lankas.

Aurimas teigia, kad dirbdamas su tėvu jautė didesnę atsakomybę ir baiminosi nepateisinti vilčių. Kartais išlįsdavo ir psichologinė įtampa dėl to, kad yra trenerio sūnus, tad neįauku būdavo prieš komandos draugus.

Tačiau ir dabar Šiauliuose Aurimas dirba prižiūrimas tėvo, nors baidarininkų rinktinės treneris yra Romas Petrukanecas.

Nors ir toliau dirba kredito unijoje bei yra Šiaulių miesto tarybos narys, Aurimas sportuoja dukart per dieną. Keliasi penktą, kad spėtų pasitreniruoti iki darbo, o vakare skuba į dar vieną treniruotę. Aurimas nori, kad ateityje rimčiau sportuotų ir šešiametis sūnus Aretas. Berniukas jau dabar užsidega tai krepšinį žaisti, nors šios sporto šakos jo tėvas negali pakęsti dėl, Aurimo manymu, per didelio dėmesio, tai teniso kamuolį daužyti. Aurimas leidžia sūnui rinktis. Ir ateityje, jei tik širdis labiau links į kitą pusę, nevers irkluoti baidarės.

Tačiau senelis viliasi, kad kada nors taps ir anūko treneriu. „Bet tikrai neversiu jo tapti baidarininku. Kaip neverčiau ir Aurimo. Sūnus kuriam laikui net buvo išėjęs į imtynes, treneris sakė, kad gali būti neblogas imtynininkas. Bet Aurimas vis tiek grįžo į baidarę. Taip ir Aretas galės pats apsispręsti. Negali vaiko versti ką nors

daryti – pačiam turi prilipti“, – įsitikinęs Antanas Lankas.

SIKIA VIENO TIKSLO

54 m. Vita Zarankienė aistrą sportui įkvėpė visoms trimis savo dukterims – 26-erių levai, 24-ėjų Ugnei ir 20-metėi Eglei. Tik vidurinė Ugnė labiau sportuoja laisvalaikiu, nes daugiau laiko skyrė muzikai, o leva ir Eglė disko metimo sektoriuje siekia didesnių pergalių.

Tiesa, Eglė irgi turi daug kitokių pomėgių: ji priklauso Šiaulių sąjungai ir Šv. Tomo Moro klubui, šoka ir dainuoja „Ratilio“ folkloro ansamblyje, yra Utenos savivaldybės tarybos narė. Tačiau drauge ji ir apie Tokijo olimpinės žaidynės svajonė sesers levos treniruotį partnerė bei varžovė.

Buvusiai disko metikei V.Zarankienei siekti didesnių sporto aukštumų sukliudė ir tuometė santvarka. Lietuvos rinktinės narė ir nuolatinė šalies čempionatų prizininė neturėjo galimybių prisimušti į SSRS rinktinę ir karjerą baigė kaip tik tada, kai pradėjo byrėti Sovietų Sąjunga. Tačiau pomėgį sportuoti Vita įskiepijo dukterims.

„Visa mūsų šeima sportiška. Vyras Arūnas mokykloje mėgėjiškai žaidė rankinį. Mano disko metikės karjera buvo nebloga, bet baigiau ją dar 1990 m. Po kelerių metų gimė leva, paskui – Ugnė. Jas skiria lygiai du metai, gimtadienį švenčia tą pačią dieną.

Mergaitės buvo labai judrios, tad nuo mažens su jomis vaikščiodavome po miškus, eidavome į stadioną, šliuoždavome slidėmis ir kalnų slidėmis, o paskui išleidome į plaukimą ir pramoginius šokus. Ugnė iki šeštos klasės lankė plaukimą, bet paskui vis dėlto pasirinko muziką“, – pasakoja V.Zarankienė.

I.Zarankaitė studijavo JAV. Ten ji puikiais pažymiais baigė bakalaurą ir magistro studijas, tad turėjo galimybių svajonių šalyje siekti profesinės karjeros, bet pasirinko sportą. Oklahomos valstybiniame universitete ji baigė verslo vadybos bakalaurą, o Floridos valstybiniame universitete – sporto vadybos magistro studijas.

leva dar pamąsto ir apie doktorantūros studijas, tačiau dabar pagrindinis tikslas – olimpinės žaidynės, tad tikslingai jo siekia.

„Daug dirbu prie metimo, kuris trunka vos dvi sekundes, prie technikos, stiprėju fiziškai ir psichologiškai. Aš visada turiu tikslų ir pagrindiniai jų surašyti ant sienos, kad nuolat matyčiau. Tikiu pasąmonės galia: tai, ką užfiksuoji galvoje, paveikia tavo gyvenimą ir kelią to tikslo link. Ilgalaikis tikslas – olimpinės žaidynės. Turiu susirašiusi net vietas ir rezultatus, kurių norėčiau ten pasiekti“, – atskleidžia I.Zarankaitė.

Seserys leva ir Eglė džiaugiasi, kad mama yra jų trenerė. „Pranašumų nepaprastai daug: palaikymas, laiko planavimas, pavyzdys“, – vardija E.Zarankaitė.

Tėvai apskritai dukterims sudaro išskirtines sąlygas siekti savo tikslų. Kai prasidėjo pandemija, pievoje šalia namų Utenoje net supylė disko metimo sektorių.

„Jei tėvai neturi tokio paties tikslo kaip ir vaikas, vaikas visko siekia vienas. O jeigu mes ko norime, svarstome šeimoje, ką galėtume padaryti, kad to pasiektume“, – paaiškina E.Zarankaitė.

NELEIDO PASITRAUKTI IŠ SPORTO

31 metų Juozas Bernotas, matyt, neturėjo galimybių išvengti buriavimo. Buriuodami susipažino jo tėvai Gintautas ir Rita, tad ir abu savo vaikus – Juozą bei trejais metais vyresnę Rasą – jie dar mažiukus nuvedė į Kauno „Žalgirio“ jachtklubą.

Mokytis buriuoti J.Bernotas pradėjo „Optimist“ jachta – kaip ir dauguma vaikų. Tačiau gana greitai suprato, kad jį labiau traukia burlentės. Burlentėmis buvo susižavėjęs ir jo tėvas. G.Bernotas pirmąją burlentę su draugu pasigamino, nes šis brangus inventorius sunkiai buvo įperkamas ir tada, ir dabar, nors Gintauto

Germanas ir Alisa Bogdanovai

L. Vanagienė su sūnumi Povilu

Asmeninio albumo nuotr.

sūnus Juozas – jau dvejų olimpinių žaidynių dalyvis, o dabar renjiasi trečiosioms.

„To inventoriaus nuolat per mažai“, – juokiasi kelialapį į Tokijo žaidynes jau pelnęs J. Bernotas.

G. Bernotas natūraliai tapo sūnaus treneriu – nebuvo kito pasirinkimo, nes šios buriavimo šakos trenerių Lietuvoje tuo metu tiesiog nebuvo.

„Pats buriavau, vaikai irgi buriavo, tad nuolat būdavau jachtklube. Sulaukiau pasiūlymo padirbėti treneriu, taip savaime ir pradėjau“, – pradžių prisimena 57-erių G. Bernotas, turintis nemažai ne tik buriuotojo, bet ir jachtų statytojo patirties.

Bernotų vyresnėlė Rasa irgi buriavo – tik jachta – ne vienerius metus, tačiau vėliau pasuko kitu keliu ir dabar yra kineziterapeutė.

Pradėjęs dirbti su tėčiu Juozas pajuto, kad sparčiai tobulėja. Pasaulio jaunučių (iki 15 m.) čempionate vos trylikametis kaunietis buvo šeštas, paskui tapo Europos jaunučių čempionu. Vėliau jaunių ir jaunimo varžybose irgi neblogai sekėsi. Tačiau perėjęs į vyrų buriavimą Juozas patyrė šoką: jis jau nebebuvo pasaulio lyderių dešimtuose.

Tas laikotarpis buvo sunkus abiem: ir J. Bernotui, ir jį treniruojančiam tėvui.

„Nesvarbu, kas tave treniruoja, visi laimingi, kol sekasi, o kai rezultatų nėra, visi pikti, svarsto, kad kuris nors ko nors nepadarė. Bet gal ir gerai, kad mane treniravo būtent tėvas. Tikiu, kad būtent jis išgelbėjo mano sportinę karjerą, nes sukandę dantis dirbome toliau, nepaisydami nuosmukių ar pakilimų“, – sako J. Bernotas.

Pranašumų, kad būtent jis treniravo sūnų, įžvelgia ir Gintautas. Pasak jo, sūnaus ir tėvo santykiai treniruojantis itin reikšmingi tapo tada, kai Juozas buvo paauglys. „Žinodavau Juozo dienvartę – kada jis keliasi, kada eina į mokyklą, kada turi ruošti pamokas, kada valgo, kaip jaučiasi, tad galėjau paderinti treniruotų laiką. Juozas neblogais pažymiais ir mokyklą baigė, ir universitetą – visur spėjo“, – sako G. Bernotas.

SPAUDŽIA, NES ĮŽVELGIA GALIMYBIŲ

Prie dukters Alisos tvarkaraščio priverstas derintis ir šaudymo treneris Germanas Bogdanovas. Devyniolikmetė mergina rudėnį pradėjo studijas Socialinių mokslų kolegijoje, tad iki popietės mokosi. O popiet, ypač žiemą, šaudyti jau būna per tamsu.

Tiesa, ir pats G. Bogdanovas šį sezoną tapo studentu – 52 metų treneris pradėjo studijas Lietuvos sporto universitete, nes norėdamas dirbti treneriu privalo turėti aukštojo mokslo diplomą. O treneriu šaulys neplanavo būti, tačiau šiuo keliu pasuko būtent dėl Alisos.

Buvęs SSRS jaunimo šaudymo rinktinės narys po to, kai Lietuva atgavo nepriklausomybę, kuriam laikui buvo pasitraukęs iš sporto. Vėliau grįžo. Tapo Lietuvos čempionu, dalyvavo tarptautinėse varžybose.

Su šaudymu supažindino ir jaunėlę Alisą – dešimčia metų už seserį vyresnis Edgaras šia sporto šaka nesusidomėjo. Pirmuosius metus Alisa tik mokėsi, tačiau atėjo laikas, kai drauge su tėvu pradėjo dalyvauti varžybose.

„Kai kartą per varžybas maždaug prieš šešerius metus pagavau save maštantį ne apie tai, kaip pačiam geriau šaudyti, o kaip padėti Alisai, supratau, kad turiu rinktis: pačiam toliau sportuoti ar treniruoti dukterį. Paklausiau jos, ar ji rimtai nusiteikusi, ir sulaukęs teigiamo atsakymo tapau jos treneriu“, – pasakoja G. Bogdanovas.

Alisa tvirtina, kad dirbti su tėvu – ir sunku, ir lengva. Viena vertus, gerai, kad jis nuolat ją stebi. Kita vertus, nuolatinė kontrolė kartais erzina.

„Tėtis vis stebėdavo, kada einu miegoti ar kada treniruuojuosi. Jausdavaisi tarsi po didinamuoju stiklu. Tačiau dabar visa tai lyg ir susitvarkė“, – tvirtina mergina.

Tačiau net ir jausdama nuolatinę tėvo globą kartą Alisa jam pareiškė: „Jei nebūsi mano treneris, tada iš viso nešaudysiu.“

G. Bogdanovas neslepia, kad dukters nelepina – kartais gal net per daug ją lenkia prie darbo. „Bet kitaip neįmanoma pasiekti rezultatų. Daug dirbdama po trejų šaudymo metų Alisa net tapo Lietuvos čempione – mergaitė pralenkė suaugusius vyrus. Daug iš jos reikalauju, nes matau dideles jos galimybes“, – prasiitaria G. Bogdanovas.

ANT LEDO – VOS KETVERIŲ

Sūnui vaikystėje nenuolaidžiavo ir Lilija Vanagienė – geriausio visų laikų Lietuvos ledo šokėjo Povilo Vanago mama. Povilas buvo vos ketverių, kai mama jį atvedė į ledo areną. Vėliau jis šešiskart tapo Lietuvos čempionu vyrų solistų varžybose, o nuo aštuoniolikos pradėjo treniruotis su būsima žmona Margarita Drobiazko.

Penkerių olimpinių žaidynių dalyviai 2002 m. Solt Leik Cityje užėmė penktą vietą, yra laimėję pasaulio ir Europos čempionatų bronzą.

Pasižvalgius po žiemos sporto šakas galima atrasti daugiau vienos šeimos atstovų. Buvusi slidininkė ir biatlonininkė Kazimiera Strolienė yra sūnaus 25-erių Tautvydo trenerė, anksčiau treniravo ir vyresnėlį dabar 34-erių Mantą.

Savo vaikams kelią į sportą parodė jėgos aitvarų bei snieglenčių sporto treneris 49-erių Artūras Morauskas. Jo sūnus 18-metis Motiejus vadinamas Lietuvos žiemos sporto viltimi – snieglenčininkas 2019-aisiais Europos jaunimo olimpiniam žiemos festivalyje iškovojė antrą vietą.

Snieglenčėmis žavisi ir vyresnioji A. Morausko duktė Modesta. Tačiau geresnių rezultatų 25-erių mergina pasiekė kaip lengvaatletė – 2011 m. bėgdama 400 m ji tapo Europos jaunimo olimpinio festivalio nugalėtoja.

DALYVIŲ GAUSA IR AMBICINGI PLANAI

SEPTINTASIS LIETUVOS MAŽŪJŲ ŽAIDYNIŲ SEZONAS – KITOKS, TAČIAU KAIP NIEKADA GAUSUS. DIDŽIAUSIO ŠALYJE IKIMOKYKLINUKAMS SKIRTO PROJEKTO SEZONAS PRASIDĖJO NUOTOLINE KONFERENCIJA, Į KURIA SUKVIESTI PEDAGOGAI. DAUGIAU NEI 500 IKIMOKYKLINIO IR PRIEŠMOKYKLINIO UGDYMO PEDAGOGŲ SVEIKINO IR PIRMOJI ŠALIES PONIA DIANA NAUSĖDIENĖ.

Atidarymo renginyje aptarta fizinio raštingumo svarba, Lietuvos mažųjų žaidynių sezono tikslai, uždaviniai, pasidžiaugta rekordiniu dalyvių skaičiumi. Šiomet fizinį aktyvumą ir olimpinės vertybes ugdančiame projekte dalyvaus daugiau nei 30 tūkst. darželiukų iš 325 ugdymo įstaigų ir 47 savivaldybių.

Prie karantino sąlygų prisitaikusias Lietuvos mažųjų žaidynes šį sezoną sudaro trys etapai. Pirmajame etape, kuris truks iki balandžio pabaigos, veiklos ir pamokėlės ugdymo įstaigose bus vykdomos nuotoliniu būdu – vaikams bus sudarytos sąlygos projekte dalyvauti ir sportuojant iš namų. Pirmosios mokytojų ekspertų parengtos pamokėlės pasiekiamos LTOK „Youtube“ paskyroje.

Gegužę, kai prasidės antrasis etapas, atsižvelgiant į epidemiologinę situaciją šalyje, ugdymo įstaigose ketinama rengti Lietuvos

mažųjų žaidynių festivalius. Tikimasi, kad penkis mėnesius vykstantis projektas birželį galės finišuoti festivaliais didžiausiose šalies arenose.

Olimpinė čempionė, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė vylėsi, kad netolimoje ateityje fizinio aktyvumo džiaugsmą žaidynėse galės pajusti visi Lietuvos darželinukai.

„Mūsų svajonė, kad Lietuvos mažųjų žaidynių veiklomis galėtų džiaugtis kiekvienas darželinukas, kad kiekviena pedagogė ir pedagogas galėtų prisijungti prie šios bendruomenės ir kartu tobulėti. Jūs ugdote fizinį raštingumą, olimpinės vertybes, bendradarbiavimą. Ačiū, kad esate kartu“, – sakė D.Gudžinevičiūtė.

Projektą organizuoja Lietuvos tautinis olimpinis komitetas ir Respublikinė ikimokyklinio ugdymo pedagogų asociacija.

JŪS TIE OLIMPINIAI KOVOTOJAI

Lietuvos mažųjų žaidynių globėja pirmoji ponია Diana Nausėdienė: „Lenkiu galvą visų pedagogų akivaizdoje. Jaučiu didžiausią pagarbą jūsų kasdieniniam darbui. Net neabejoju, kad šiame kelyje išliejote daug energijos, kai kas ir ašarų. Manau, ne vienam jūsų sviro rankos ir nesinorėjo keltis ryte į darbą, bet jūs atlaikėte. Jūs tie olimpiniai kovotojai, kurie po sunkių krūvių, alinančių treniruočių ir vėl grįžta būti mokytojais ir taip kasdien įprasminti gyvenimą.

Mūsų bendra užduotis – auginti harmoningą asmenybę Lietuvai. Karantino ypatumai išgrynino tai, kas svarbu ir tikrai reikšminga bendruomenei ir kiekvienam žmogui. Tiek mažyliams, tiek suaugusiesiems. Tai – judėjimo džiaugsmas, sportas ir sveika gyven-sena.

Mums labai svarbu kartu tai pasėti ir išpuoselėti kuo anksčiau. Jūs kartu su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu esate strateginiai partneriai valstybinės svarbos darbe. Tik jūs, ikimokyklinių įstaigų pedagogai, kartu su sporto specialistais, olimpiečiais, metodininkais galite įskiepyti tinkamą ir objektyvų kiekvieno vaiko santykį su savo kūnu. Jūsų rankose – gebėjimas fizinį lavinimą paversti stebuklu, kurio mažylis kasdien lauktų lyg šventės. Ir su kiekvienu sporto žingsniu lyg oro gurkšniu imtų suvokti, kad pasaulis gražus, kai jis sveikas. Ir nepamirštų sporto iki pat mokyklos. Fizinis raštingumas turi būti ugdomas nuo mažų dienų.

Mažųjų žaidynės yra kelias, kurį siūlome smagiai įveikti kartu. Mes kartu su LTOK, su sporto specialistais, pasiremdami jų parengta metodine medžiaga ir profesionalia konsultacine pagalba, kvie-

Luko Bartkaus nuotr.

D.Nausėdienė

„ MŪSŲ BENDRA UŽDUOTIS – AUGINTI HARMONINGĄ ASMENYBĘ LIETUVAI. KARANTINO YPATUMAI IŠGRYNINO TAI, KAS SVARBU IR TIKRAI REIKŠMINGA BENDRUOMENEI IR KIEKVIENAM ŽMOGUI. TIEK MAŽYLIAMS, TIEK SUAUGUSIESIEMS.

čiame paversti mažųjų žaidynes masinėmis Lietuvoje. Kviečiame visas savivaldybes, visas ikimokyklinio ugdymo įstaigas jungtis į mažąjį olimpinį judėjimą, kuris iš tikrųjų yra didelis.

Ir nesvarbu, kokią salę turite, kokią sporto įrangą naudojate. Svarbus tik jūsų noras būti kartu, dalyvauti ir skleisti olimpinę dvasią, puoselėti sporto kultūrą Lietuvoje ir rodyti asmeninės valios tvirtybę.“

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO GENERALINĖS ASAMBLĖJOS EILINĖ SESIJA

2021 02 17
Vilnius

RĖMĖJAI IR PARTNERIAI

Asamblėjos
sesija vyko
„Lumi“
platformoje

PIRMA KARTĄ – VIRTUVALIAI

VASARIO 17 D. VYKO EILINĖ LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO GENERALINĖS ASAMBLĖJOS SESIJA. PIRMA KARTĄ LTOK NARIAI RINKOSI IR BALSAVO VIRTUVALIAI.

Renginyje vyko „Lumi“ platformoje. Belgų įmonė šią paslaugą teikia daugeliui tarptautinių sporto federacijų. Šiuo kanalu praėjusiais metais vyko ir Europos olimpinio komitetų asociacijos Generalinės asamblėjos sesija.

„Praėję metai nebuvo lengvi. Džiaugiuosi, kad nepaisant sudėtingų sąlygų mums pavyko susirinkti į sesiją numatytu laiku. Praėjusiais metais pandemija sujaukė daug mūsų planų. Tikimės, kad šiemet veiklos ir projektai vyks taip, kaip numatyta, tačiau nesame apsaugoti nuo priverstinių pokyčių“, – sakė olimpinė čempionė, Tarptautinio olimpinio komiteto narė, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Virtualioje sesijoje dalyvavo 57 LTOK nariai iš 67.

Pristatydama 2020 m. LTOK veiklą D.Gudžinevičiūtė išskyrė LTOK skiriamas olimpines stipendijas, kurių per metus stipriai padaugėjo: pernai jas gavo 107 olimpinės rinktinės kandidatai – 18 daugiau nei 2019-aisiais. Dėl epidemiologinės situacijos perkėlus Tokijo olimpinės žaidynės praėjusiais metais vyko vienas olimpinis renginys – jaunimo olimpinės žaidynės Lozanoje, iš kurių bronzos medalį parsivežė ledo ritulininkas Artūras Seniūtas.

Nors pernai daugelį renginių teko perkelti į internetinę erdvę, jų populiarumas nemažėjo. Virtualus Olimpinės dienos bėgimas suvienijo lietuvius 31 valstybėje visuose žemynuose, o tradicinis Sporto kino festivalis įkvėpė ir tamsius žiemos vakarus praskaidrino daugiau nei 8 tūkst. namų ūkių. Praėjusiais metais tradicinius „LTeam“ apdovanojimus pakeitė dokumentinė kino juosta „2020. Skrydis atšauktas“, apžvelgianti olimpiečiams ypatingus metus.

LTOK revizijos komisijos pirmininkas Algimantas Blažys supažindino su komisijos atliktu darbu bei rezultatais. Komisija patikrino

pagrindinius LTOK finansinius rodiklius ir jokių pažeidimų nenustatė. Revizijos komisijos pirmininkui pritarė ir auditą olimpiniam komitete atliekančios bendrovės „PricewaterhouseCoopers“ atstovas Artūras Štura, kuris pabrėžė, jog finansinės ataskaitos parodo tikrą ir teisingą vaizdą. Daugiau komentarų ar pastabų auditorius neturėjo.

LTOK išdinininkas Darius Čerka pristatė 2020 m. LTOK biudžeto įvykdymo apyskaitą ir LTOK 2021 m. biudžeto projektą. LTOK pajamos praėjusiais metais siekė 11 mln. 26 tūkst. eurų. Nepaisant to, kad iš UAB „Olifėja“ pernai gauta 95 proc. planuotų pajamų, bendra jų suma 156,1 tūkst. eurų viršijo planuotą. Tai pasiekta laimėjus tarptautinių projektų finansavimą.

Organizacijos išlaidos pernai siekė 10 mln. 60 tūkst. eurų – 2,5 mln. eurų mažiau, nei planuota. Pagrindinė to priežastis – pandemija ir atšaukti arba sumažinti renginiai bei projektai.

Planuojama, kad 2021-aisiais LTOK biudžetas sieks 12 mln. 519 tūkst. eurų, iš kurių 9 mln. 640 tūkst. eurų bus skirta olimpiniam sportui finansuoti.

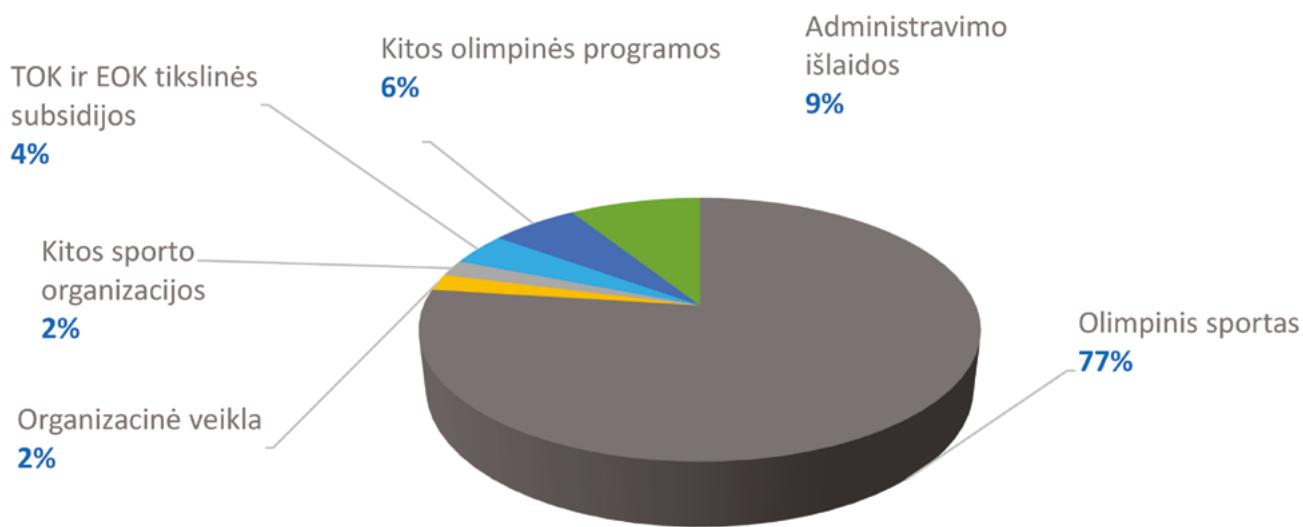
LTOK generalinis sekretorius Valentinas Paketūras pristatė 2021 m. veiklos planą. Numatoma, kad turėtų daugėti olimpinio švietimo ir Olimpinio solidarumo projektų. Taip pat buvo pristatyta TOK parengta „Olimpinė darbotvarkė 2020+5“, kurioje – atnaujintos TOK rekomendacijos.

Asamblėjos nariai elektroniniu balsavimu patvirtino LTOK prezidentės ataskaitą, LTOK revizijos komisijos ataskaitą, LTOK vykdomojo komiteto 2020 m. finansinės veiklos ataskaitą, LTOK 2020 m. biudžeto įvykdymo apyskaitą, LTOK 2021 m. veiklos planą bei biudžetą.

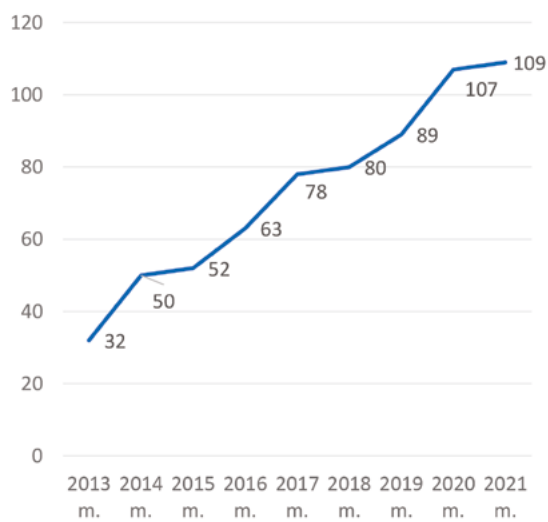

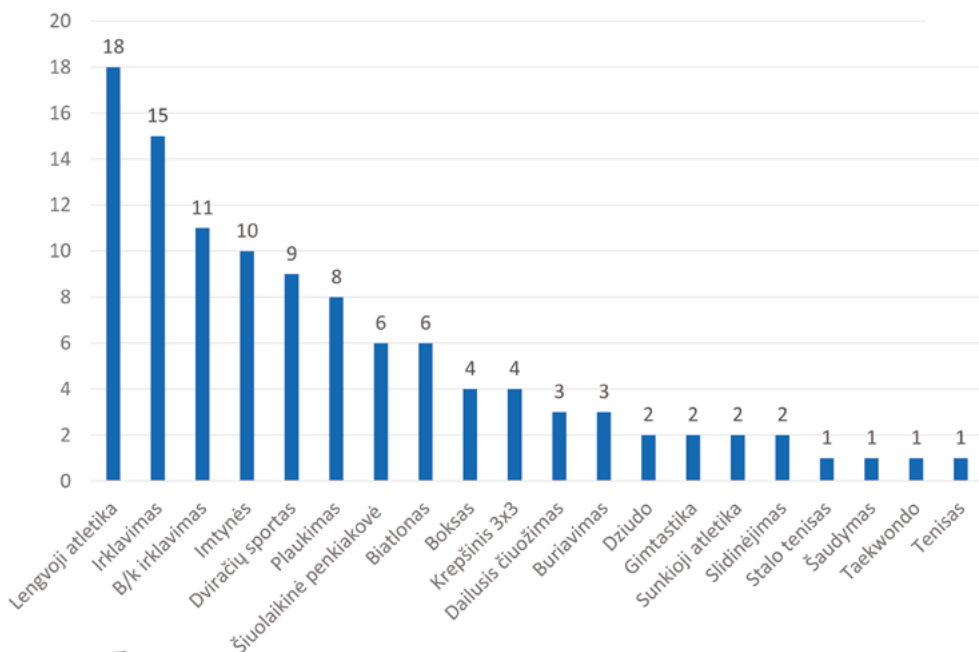
2021 M. LTOK BIUDŽETO STRUKTŪRA, proc.

Olimpinės stipendijos 2013-2021

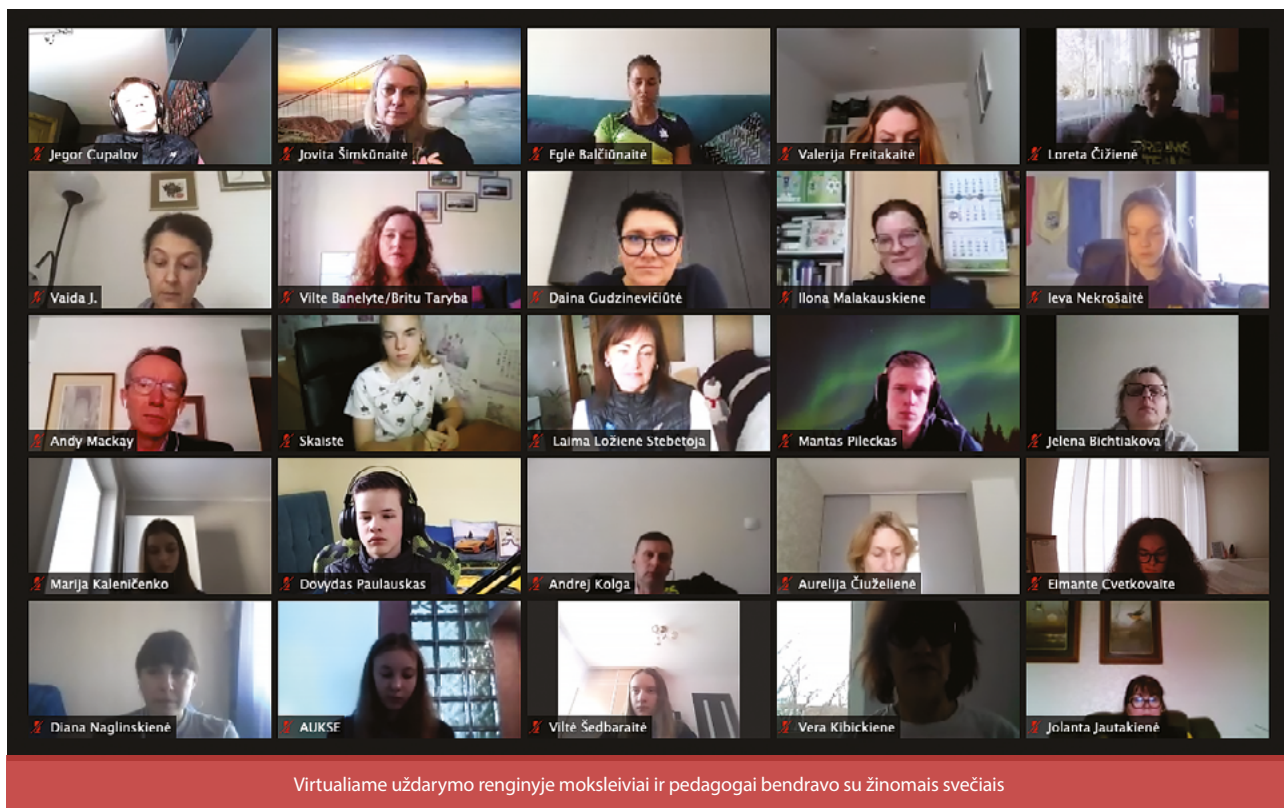

Olimpinės stipendijos 2021 m.

JAUNIESIEMS LYDERIAMS – SVAJONIŲ KOMANDOS – SVARBŪS ŽODŽIAI

SPORTAS – PRIEMONĖ KALBĖTI APIE LYDERYSTĘ IR PAGARBĄ. TOKIA ŽINUTE PER PROJEKTO „SVAJONIŲ KOMANDOS“ UŽDARYMO RENGINĮ SU DALYVIAIS DALIJOSI ŽINOMI SVEČIAI.

Virtualiame uždarymo renginyje moksleiviai ir pedagogai bendravo su žinomais svečiais

Per keturis Britų tarybos mūsų šalyje kartu su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu organizuojamo projekto sezonus jaunųjų lyderių ugdymo per sportą programa suvienijo 320 moksleivių ir pusantro šimto pedagogų.

„People to people“ programos finansuojamo projekto „Svajonių komandos“ tikslas – per sportines veiklas ugdyti mokinių lyderystės įgūdžius, organizacinius gebėjimus, bendradarbiavimo, darbo komandoje įgūdžius. Trejus metus veiklose aktyviai dalyvavo Klaipėdos regiono moksleiviai, o ketvirtąjį sezoną prisidėjo ir Šalčininkų bei Visagino mokyklos.

„Fizinis raštingumas, tarpasmeninio bendravimo valdymas, kilni lyderystė yra įrankiai pandemijos iššūkiams įveikti. Prisijungdami prie šio projekto per sportą pajutote pokyčio galią ir tapote olimpinė vertybių nešėjais. Jeigu jums svarbu įsiklausyti ir gerbti kito nuomonę, efektyviai dirbti derinant nuomonių įvairovę daugiakultūreose komandose, jei jaučiate pagarbą mokytojui ir dėkingumą mentoriumi, jūs esate atsakingi ateities lyderiai, kuriais mes didžiuojamės“, – renginyje sakė pirmoji šalies ponija Diana Nausėdienė.

SPORTO GALIA VIENYTI IR ĮKVĖPTI

Sveikindamas dalyvius Didžiosios Britanijos ambasadorius Lietuvoje Brianas Olley pasidžiaugė, kad projekte „Svajonių komandos“ dalyvaujančių lietuviakalbių ir rusakalbių mokyklų moksleiviai kartu mokosi atvirumo ir bendradarbiavimo.

„Matydamas, kas buvo nuveikta per ketverius metus, galiu pasakyti, kad „Svajonių komandos“ ugdo pagarbą ir socialinį ryšį tarp skirtingų bendruomenių. Ši iniciatyva jaunas žmones skatina pažinti, ugdyti lyderio savybes, keičia požiūrį į konkurenciją ir ugdo pagarbą kiekvienai kultūrai ar kalbai“, – pabrėžė B.Olley.

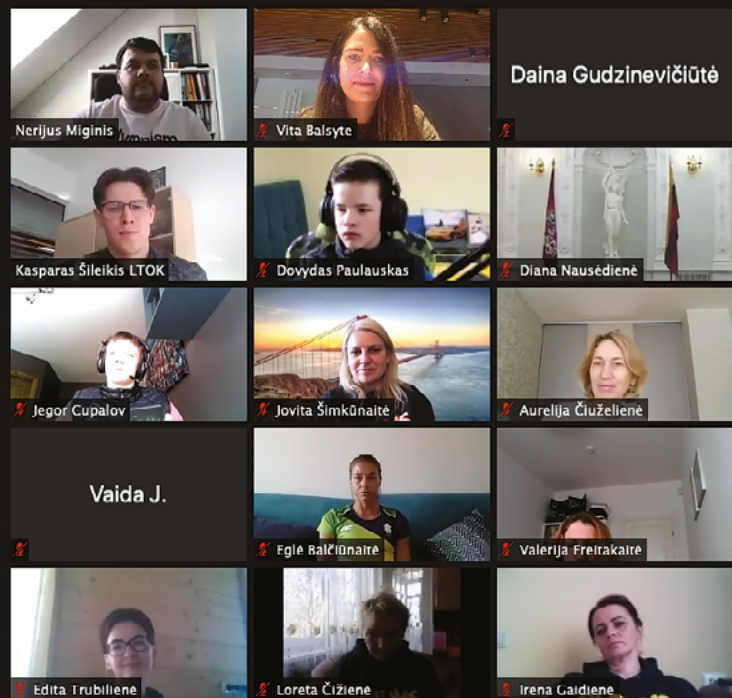
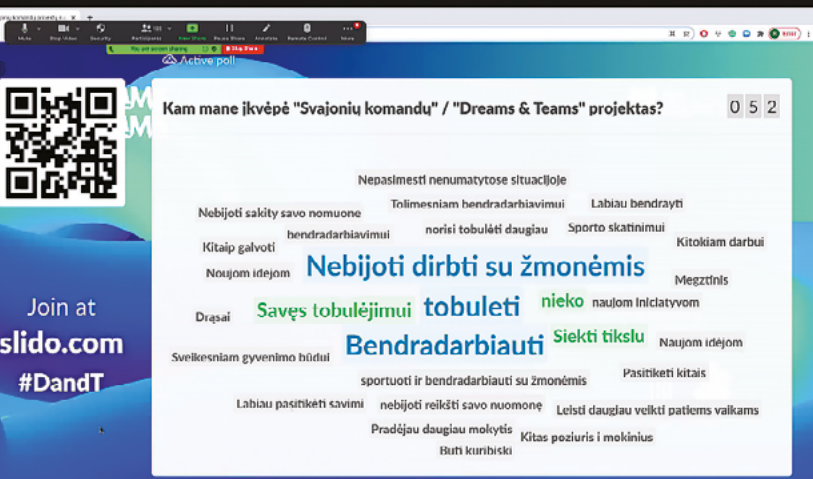
Renginyje dalyvavo ir Britų tarybos globalaus tinklo vadovas Charlie Walkeris. Jo tikslas – susipažinti su tinklo narių kartu su partneriais vykdomais projektais. Britų taryba Lietuvoje iš visų vykdomų projektų Ch.Walkerį pasirinko supažindinti su „Svajonių komandų“ dalyviais.

„Nelsonas Mandela yra pasakęs, kad sportas turi galią keisti pasaulį, vienyti ir įkvėpti. Projekto „Svajonių komandos“ organizatoriai, pasitelkdami tarptautinę sporto kalbą, su jaunimu kalba apie pagarbą, lyderystę, įvairovę. Tikiuosi, visi galėsime susitikti kitais metais, kai Britų taryba minės 30 metų darbo Lietuvoje sukaktį“, – sakė Ch.Walkeris.

Jis taip pat Lietuvos sportininkams palinkėjo sėkmės artėjančiose Tokijo olimpinėse žaidynėse.

„Mums didelė privilegija dirbti su tokiais partneriais kaip Britų taryba bei jausti pirmosios ponios palaikymą. Projektas „Svajonių komandos“ kuria pokytį visuomenėje. Šie jauni žmonės – Lietuvos ateitis, auganti kartu su olimpinėmis vertybėmis“, – sakė LTKO prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

„Svajonių komandų“ sezono uždarymas

ŽVAIGŽDES KALBINO MOKSLEIVIAI

Į sezono uždarymo renginio veiklas aktyviai įsitraukė ir patys projekto dalyviai. Pirmiausia pasiūlė svečiams pasimankštinti, netrukus jie į interviu pakvietė dainininką ir laidų vedėją Vidą Bareikį. Moksleivės iš Šalčininkų Zlata ir Uršula populiariaus atlikėjo klausė, kaip jaunam žmogui rasti mėgstamą veiklą ir kokią įtaką šiame pasirinkime gali turėti tėvai.

„Manau, tėvai turėtų labiau įsiklausyti į vaiką. O kaip rasti savo? Reikia bandyti, nes nepabandęs nesužinosi. Aš pats pradėjau nuo muzikos, tada patraukė vaidyba, režisūra, o galiausiai grįžau prie muzikos. Bet be tų ieškojimų nebūčiau ten, kur esu dabar. Todėl nebijokite bandyti“, – ragino atlikėjas.

Renginio metu moksleiviai taip pat turėjo galimybę ne tik dalyvauti, bet ir padiskutuoti su olimpiete bėgike Egle Balčiūnaitė bei kandidatu į Tokijo paralimpines žaidynes paratriatlonininku Ernestu Česoniu. Sportininkai jauniems lyderiams pasakojo apie karjerą, pomėgius, savybes, kurias jiems padėjo ugdyti sportas.

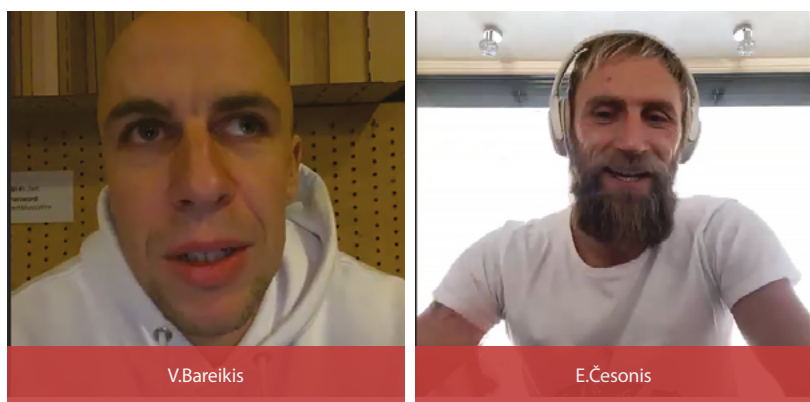
„Sportas mane išmokė disciplinos ir stipriai prisidėjo prie visapusiško ugdymo. Tik visai neseniai supratau, kad kaip sportininkė galiu siūsti žinutę. Vadovaujuosi posakiu: jei gali padėti – padėk, jei gali dalintis – dalinkis. Man smagu, jei galiu įkvėpti ne tik sportuoti, bet ir siekti savo tikslų, išsigrnynti vertybes, prioritetus. Pati daug išmokau bendraudama su žmonėmis iš kitų kultūrų. Labai vertinu draugystes, kurių man pasisekė užmegzti Japonijoje, Australijoje, Pietų Amerikoje, Šveicarijoje“, – pasakojo Lietuvos rekordininkė E.Balčiūnaitė.

„Būna, atiduodi visą save varžybose, bet nesiseka. Tuomet svarbu pakelti galvą ir žengti toliau, nepasiduoti, kad ir kas nutiktų. Tik neseniai pastebėjau, kad daug žmonių į mane lygiuojasi. Jaučiu atsakomybę. Varžovai mes esame tik varžybų metu, o prieš ir po – dalijamės patirtimi, juokiamės, mokomės vieni iš kitų. Gyvenimas yra judėjimas. Kai judi – išsilaisvini“, – patirtimi dalijosi E.Česonis.

KETVIRTASIS SEZONAS

Ketvirtajame projekto „Svajonių komandos“ sezone iš viso dalyvavo 26 mokyklos iš trijų Lietuvos miestų. Iniciatyvos veiklas išbandė 78 pedagogai ir 150 jaunųjų lyderių, į kurių organizuotus edukacinius užsiėmimus įsitraukė 650 moksleivių.

Sezono pradžioje moksleiviai buvo suskirstyti į komandas, kurias sudarė jaunuoliai ir pedagogai iš skirtingų mokyklų. Komandos patirties ir žinių sėmėsi per praktinius užsiėmimus. Vėliau rinkosi socialines sporto temas, tokias kaip lyčių lygybė, stereotipų laužymas, negalios barjerai. Remdamiesi įgyta patirtimi bei įgūdžiais vėliau jaunieji lyderiai patys kūrė ir vedė aktyvios fizinės veiklos užsiėmimus savo mokyklų jaunesnių klasių mokiniams.

Projekto senbuviai klaipėdiečiai nuotoliniu būdu įgyvendino 30 veiklų, skirtų jaunesnių klasių moksleiviams. Projekte dalyvavę moksleiviai ugdė tarpkultūriškumą, sužinojo apie sveiką gyvenimą, siekė įveikti stereotipus, dalijosi patirtimi, mokėsi perteikti idėjas. Jaunieji lyderiai transformavo savo veiklas ir rado priemonių, kaip svarbias temas perteikti nuotoliniu būdu bei užtikrinti, kad per užsiėmimus mokiniai atliktų ir fiziškai aktyvias užduotis.

Šį sezoną prie iniciatyvos prisidėję Šalčininkų ir Visagino pedagogai dalyvavo mokymuose, kuriuose buvo kalbama apie neformalųjį ugdymą, ugdymą per sportą, mentorystę. Šių miestų moksleiviai dalyvavo seminaruose apie lyderystę, emocinį intelektą, XXI amžiaus kompetencijas, susipažino su kitomis olimpinio švietimo veiklomis, o prie mokymų prisijungę klaipėdiečiai dalijosi savo patirtimi.

NĖRĖ Į SPORTO IR KŪRYBOS SŪKURĮ

PRIE KARANTINO SĄLYGŲ PRISITAIKĘ LIETUVOS TAUTINIS OLIMPINIS KOMITETAS IR LIETUVOS OLIMPINIS FŪNDAS SĖKMINGAI SURENGĖ JAU ANTRĄ MASINĮ VIRTUALŲ SPORTO RENGINĮ. PRIE „LTEAM ŽIEMOS FESTIVALIO 2021“ PRISIJUNGĖ DAUGIAU NEI 2000 DALYVIŲ.

Olimpinė čempionė, LTOK prezidentė Daina Gudzinavičiūtė neslėpė džiaugsmo: „Dar kartą galėjome įsitikinti, kad sportas svarbus ne tik profesionalams. Virtualiame festivalyje dalyvavo įvairiausio amžiaus Lietuvos gyventojai, prie šventės prisidėjo darželiai, mokyklos, įvairios sporto organizacijos ir treneriai, o tėvams tai buvo proga pajvairinti karantininę kasdienybę ir smagiai praleisti laiką su savo atžalomis.“

Specialiai festivaliui „LTeam“ sportininkai, draugai ir partneriai buvo paruošę net 14 skirtingų treniruočių. Jas LTOK ir „LTeam“ „Youtube“ paskyroje bus galima rasti ir pasibaigus festivaliui, tad nespėję jų išbandyti vasario 17–21 d. tą galės padaryti jiems patogu metu.

Visi norintieji dalyvauti festivalyje galėjo sportuoti ir namų sąlygomis, ir gryname ore, pasirinkę pačią patraukliausią sporto šaką: bėgti, minti dviratį, čiuožti pačiūžomis, šliuožti slidėmis, kalnų slidėmis ar snieglente.

Kiekvienas „LTeam žiemos festivalio 2021“ dalyvis galėjo laimėti

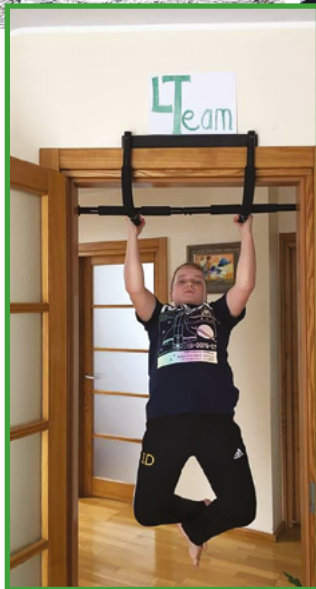
„LTeam“ atributikas – kaklaskarę arba šiltas ausines. Tam reikėjo treniruotės metu nusifotografuoti arba nusifilmuoti, į kadra integruojant žodį „LTeam“, vaizdo medžiaga pasidalyti socialiniuose tinkluose ir užpildyti registracijos anketą. Jų iš viso sulaukta daugiau nei 2000.

„Smagiausia buvo žiūrėti dalyvių nuotraukas, kuriomis jie pasidalijo socialiniuose tinkluose – plačios vaikų šypsenos leido pajusti tikrą šios žiemos sporto šventės prasmę, – sakė Lietuvos olimpinio fondo direktorius Mantas Marcinkevičius. – Taip pat didelį įspūdį paliko dalyvių kūrybiškumas, nes nuotraukose ir vaizdo įrašuose matyti, kiek pastangų buvo įdėta, siekiant sėkmingai įvykdyti festivalio sąlygas.“

Prizų dalyviai pasirinktose „Eurovaistinėse“ gali atsiimti iki kovo 7 d.

Iki vasario 24 d. „LTeam“ „Facebook“ paskyroje vyko ir kūrybiškumo konkursas – penkių daugiausiai patiktukų sulaukusių nuotraukų ir vaizdo įrašų autoriai bus apdovanoti marškinėliais iš Tokijo olimpinės kolekcijos.

D.Maskoliūnas

Alfredo Pliadžio nuotr.

ŠVIEŽIAS KRAUJAS ATGAIVINS RINKTINĘ

KREPŠINIO SPECIALISTAI PROGNOZUOJA, KAD LIETUVOS NACIONALINĖ VYRŲ KREPŠINIO KOMANDA, NORS IR BUKSAVUSI EUROPOS ČEMPIONATO ATRANKOJE, PATEKS Į OLIMPINES ŽAIDYNES.

VAIDAS ČEPONIS

Visa Lietuva lengviau atsikvėpė. Mūsų šalies vyrų krepšinio rinktinė prasibrovė į 2022 m. Europos čempionatą. Vasario 22 d. lemiamose žemyno pirmenybių atrankos rungtynėse Vilniuje lietuviai tik vieno taško (77:76) skirtumu įveikė potencialiai silpnesnę Danijos komandą, kuriai pernai rudenį buvo pralaimėję 76:80.

Į finalo etapą pateko dvi pajėgiausios C grupės rinktinės – Belgija (4 pergalės ir 2 pralaimėjimai) bei Lietuva. Taip pat Čekija (2 ir 4), kuri yra viena būsimojo čempionato šeimininkių. Danai (2 ir 4) liko už borto.

AUKŠTAS ATRANKOS BARJERAS

Vasarą mūsų šaliai laukia naujas iššūkis: birželio 29 – liepos 4 d. Kaune vyksiantis olimpinis atrankos turnyras. Jame žais šešios rinktinės, o norint prasimušti į šių metų olimpinės žaidynės būtina užimti pirmąją vietą. Lietuvos krepšinio federacija vyrų rinktinę kelia tikslą patekti į žaidynes ir jose atsistoti tarp aštuonių geriausiųjų.

Lietuvos nacionalinė ekipa dalyvavo visose olimpinėse žaidynėse po nepriklausomybės atkūrimo. Į jas vėl iškovoti kelialapį šįkart tikriausiai bus nelengva.

Pagrindinis varžovas turėtų būti Europos čempionė Slovėnija su NBA superžvaigžde Luka Dončičiumi priešakyje. Tikėtina, jog pusfinalyje lauktų lenkai, kurie irgi yra grėsmingi oponentai. Ši rinktinė pateko tarp aštuonių pajėgiausių praėjusio pasaulio čempionato komandų.

EKSPERTAI – OPTIMISTAI

„Olimpinės panoramos“ kalbinti krepšinio specialistai Sergejus Jovaiša ir Rūtenis Paulauskas mano, jog mūsų šaliai, kurie šiose varžybose žais kur kas stipresnės sudėties nei Europos čempionato atrankoje, pelnys bilietą į Tokiją.

Pašnekovai savo prognozę pirmiausia grindžia tuo, kad mūsų komanda turi gerokai aukštesnio lygio priekinės linijos žaidėjų nei slovėnai. Domantas Sabonis ir Jonas Valančiūnas turėtų būti labai sunkiai įkandami jų tiesioginiams oponentams.

Jei varžovai dvigubintų gynybą, atsirastų daugiau laisvės kitiems Lietuvos rinktinės žaidėjams. Be D.Sabonio ir J.Valančiūno, ekipą gali patempti Eurolygos krepšininkai – Marius Grigonis, Rokas Giedraitis, Artūras Gudaitis, Lukas Lekavičius.

Tiesa, gali nutikti taip, jog olimpiniam atrankos turnyre NBA krepšininkų neišvysime arba atvyks tik kai kurie iš jų. Stipriausios pasaulio krepšinio lygos atkrintamosios varžybos vyks gegužės 22 – liepos 6 d. Finalo serija startuos liepos 8-ąją.

Jei Indianos „Pacers“ (D.Sabonis), Memfio „Grizzlies“ (J.Valančiūnas), Dalaso „Mavericks“ (L.Dončičius) pateks į atkrintamąsias ir jose po pirmojo etapo neiškris, šių krepšinio žvaigždžių Kaune turbūt nebus.

Pasak R.Paulausko ir S.Jovaišos, dėl to panikuoti nereikėtų. R.Paulauskas netgi mano, kad jei atrankos turnyre nežais abu pagrindiniai lietuvių bokštai bei L.Dončičius, didesnį nuostolį patirtų

V.Kariniauskas (su kamuoliu) ir G.Masiulis (kairėje) sėkmingai pasirodė lemiamose Europos čempionato atrankos kovose

ATRANKA IR TIKSLAI

Vyrų krepšinio olimpiniam atrankos turnyre kovos 24 šalių rinktinės ir tik keturios iš jų pateks į Tokijo žaidynes. Šios varžybos vyks Kanadoje, Kroatijoje, Serbijoje ir Lietuvoje.

Kaune turnyras bus surengtas birželio 29 – liepos 4 d. A grupėje žais Lietuva, Pietų Korėja ir Venesuela, B – Slovėnija, Lenkija ir Angola. Į kitą etapą, pusfinalį, pateks po dvi geriausias grupių komandas. Į žaidynes prasibraus tik viena iš Kaune rungtyniaujančių ekipų.

Lietuvos krepšinio federacija vyrų rinkinei kelia tikslą patekti į olimpines žaidynes, o jose užimti ne žemesnę kaip aštuntą vietą.

Lygiai toks pat tikslas iškeltas ir 3x3 krepšinio vyrų rinkinei. Ji olimpinį atrankos turnyrą pradės gegužės 26 d.

Slovėnijos rinktinė. Trenerio teigimu, su šiuo krepšininku slovėnai yra dvigubai stipresni nei be jo.

Tuo tarpu D.Sabonio ir J.Valančiūno galimą netektį šeimininkai iš dalies galėtų kompensuoti solidžiai Eurolygoje žaidžiančiu A.Gudaičiu ir Kinijoje blizgančiu Donatu Motiejūnu.

„Duočiau 70 proc. tikimybę, kad į olimpines žaidynes pateks lietuviai, ir 30 proc., kad slovėnai“, – samprotauja R.Paulauskas.

V.KARINIAUSKO SVARBA

Abu pašnekovai neabejoja, kad mūsų šalies rinktinė per olimpinį atrankos turnyrą bus daug stipresnė nei per Senojo žemyno pirmenybių atranką. Joje dėl FIBA politikos iš esmės neturėjo galimybės žaisti NBA ir Eurolygos krepšininkai.

Iš tos sudėties, kuri dalyvavo paskutiniame 2022 m. Europos čempionato atrankos lange Vilniuje, į pajėgiausią komandą dvyliktuką turėtų patekti tik keletas žaidėjų. Realiausia, kad tai bus Mantas Kalnietis ir Mindaugas Kuzminskas. Olimpijame atrankos turnyre turi galimybių žaisti ir Arnas Butkevičius, Eimantas Bendžius, Vaidas Kariniauskas, Jonas Mačiulis. Visų kitų, vasario 20 ir 22 d. rungtyniausių Vilniuje, šansai patekti į smogiamąjį komandos dvyliktuką gana menki.

Europos čempionato atrankoje Lietuvos ekipos treneriai išbandė net 21 žaidėją.

„Mano galva, tai buvo klaida. Kai bandoma tokia daugybė krepšininkų, kai vieną kartą jie yra kviečiami, o kitą ne, atsiranda nepasitikėjimas savo jėgomis, trūksta susižaidimo. Tarkime, V.Kariniauskas atsirado rinktinėje tik dabar, bet jis jau tikrai galėjo būti nacionalinėje komandoje ir per praėjusį atrankos langą, kai blizgėjo Kėdainių „Nevėžyje“. Norėtusi, kad prieš olimpinį atrankos turnyrą būtų išsirinktas komandos branduolys“, – dėsto R.Paulauskas.

Per paskutinį Europos pirmenybių atrankos etapą būtent įžaidėjas V.Kariniauskas, į nacionalinę komandą grįžęs po penkerių metų pertraukos, tapo tikru atradimu. Jis davė daug naudos ir mače su Danija, ir ypač su Čekija. „Jei Vaido tose abejose rungtynėse nebūtų buvęs, tikėtina, kad nebūtume patekę į Europos čempionatą“, – priduria R.Paulauskas.

Ar jis pateks į tą rinktinę, kuri kovos dėl kelialapio į olimpiadą? S.Jovaišos manymu, jis yra rimtas kandidatas į dvyliktuką. „Gaila, kad Vaidas ilgą laiką buvo pamirštas ir nebuvo kviečiamas į rinktinę. Taip, jis nėra stabilus metikas, taip, jis dažnokai klysta atlikdamas rizikingus perdavimus, tačiau V.Kariniauskas yra labai talentingas krepšininkas. Jis geras kūrėjas. Mano nuomone, rinktinėi reikėtų žaisti laisvesnį krepšinį, pasitelkti daugiau improvizacijos. Dabar viskas per daug įsprausta į rėmus“, – mano S.Jovaiša.

Anksčiau įžaidėjai buvo Lietuvos nacionalinės komandos galvos skausmas, bet dabar turime M.Kalnietį, L.Lekavičių, Roką Jukubaitį. Taigi visiškai neaišku, ar vyriausiajam treneriui Dariui Maskoliūnui reikės dar vieno atakų organizatoriaus. Kita vertus, visi jie, išskyrus L.Lekavičių, gali žaisti ir kaip atakuojantieji gynėjai.

KAS PATEKS Į DVYLIKTUKĄ?

S.Jovaiša pabandė prognozuoti ir išvardyti visus krepšininkus, kurie padės Lietuvai siekti olimpinio kelialapio. Tai visi keturi minėti žaidėjai, taip pat M.Grigonis, R.Giedraitis, M.Kuzminskas, Edgaras Ulanovas, D.Sabonis, J.Valančiūnas, A.Gudaitis. Kas galėtų tapti tas dvyliktasis, pašnekovas dar nėra apsisprendęs.

R.Paulauskas abejoja dėl V.Kariniausko galimybių patekti į pagrindinę sudėtį, bet mato joje veteraną J.Mačiulį. Abu specialistai neranda vietos komandoje D.Motiejūnui. Nebent į turnyrą neatvyktų D.Sabonis ir J.Valančiūnas.

S.Jovaiša skeptiškai vertina Tomo Dimšos galimybes. R.Paulauskas šiuo klausimu nėra toks kategoriškas. Jis, kaip ir S.Jovaiša, į pagrindinę rinktinę nekviestų E.Bendžiaus.

Abu specialistai neatmeta galimybės, kad rinktinės aprangą vėl apsilvils Paulius Jankūnas, ypač jei negalės padėti komandai NBA „centrai“. Kauno „Žalgirio“ kapitonas vis dar gali efektyviai sužaisti trumpas atkarpas, be to, gali duoti naudingų patarimų jaunimui, padėti sukurti puikią atmosferą ekipoje. R.Paulauskas nenurašo ir Gyčio Masiulio.

PALAIKO D.MASKOLIŪNĄ

Europos čempionato atrankos varžybose nemažai kritikos strėlių smigo į trenerį D.Maskoliūną. Lietuviai turnyro starte triuškinamai pralaimėjo belgams, paskui nusileido danams, o antrojoje tarpusavio akistatoje juos palaužė tik per plauką.

Tačiau ir S.Jovaiša, ir R.Paulauskas nemano, kad vyriausiasis strategas yra kalčiausias dėl banguoto ir kai kuriose dvikovose labai prasto žaidimo. Tiesiog būrys krepšininkų tinkamai nenusiteikė svarbiems mačams. Be to, daliai žaidėjų trūko meistriskumo, rinktinėje neatsirado tikro lyderio, kuris svarbiais momentais patrauktų komandą.

„Negalima kaltinti D.Maskoliūno, kai mūsų komandoje stinga asmenybių. Treneris gali nubraižyti labai efektyvių derinių, bet kas iš to, jei nėra tinkamų žaidėjų jiems atlikti. Nepamirškime, kad treneris turėdavo vos keletą dienų paruošti rinktinę atrankos langams.

Lietuvoje nemažai sirgalių nepagrįstai yra linkę pliekti trenerius. Tarkime, dauguma puolė Dainių Adomaitį, kuris puikiai pasirodė ankstesnėse atrankos varžybose, o pasaulio čempionate jo vadovaujami mūsų žaidėjai tik po dramatiškos kovos pralaimėjo labai pajėgiems australams ir prancūzams“, – trenerių pusėn stoja S.Jovaiša.

R.Paulauskas neabejoja, kad D.Maskoliūnas turi itin turtingą žinių bagažą, nes pats žaidė aukštu lygiu, o kaip treneris dirbo su labai garsiais specialistais. „Taip, Dariui nelengva ilgą laiką dirbus asistentu tapti vyriausioju treneriu. Tam reikia laiko. Strategui ypač svarbu rungtynių metu atsikratyti įtampos, kad ji nepersiduotų žaidėjams. Taip pat būtina mačo metu priimti sava laikus teisingus sprendimus.“

KAD SKAIČIAI TURĖTŲ ARGUMENTUS

SU LIETUVOS TINKLINIO FEDERACIJOS PREZIDENTU DARIUMI ČERKA – APIE LIETUVOS BEI PASAULIO TINKLINĮ IR NAUJAS VISUOMENINES LTOK IŽDININKO PAREIGAS.

ALGIS BALSYS

Augusto Čerkausko nuotr.

FIVB turnyras Vilniuje

Su Lietuvos tinklinio federacijos (LTF) prezidentu Dariumi Čerka kalbėjome praėjus vos porai dienų po 37-ojo Tarp-tautinės tinklinio federacijos (FIVB) kongreso, kuris dėl COVID-19 pandemijos pirmą kartą vyko nuotoliniu būdu.

Jame dalyvavo D.Čerka ir generalinis sekretorius Andrius Gaidys. Tad logiška, kad ir pirmasis klausimas – apie vasario 5–7 d. vykusį kongresą.

Kokias svarbiausias žinias išgirdote?

FIVB kongresą brazilų tautybės prezidentas Ary S.Graca pradėjo žinia, kad bendradarbiaudama su „CVC Capital Partners Fun VII“ kompanija FIVB įsteigė komercinį subjektą „Volleyball World“, kurio pagrindinis tikslas – rūpintis tinklinio komercializacija. Tinklinis – ketvirta pagal populiarumą sporto šaka pasaulyje, o FIVB kelia ambicingus tikslus padaryti jį dar populiareesnį.

FIVB suprato, kad sporto šakos komercializacija – svarbus jos plėtros įrankis. Bus siekiama, kad pasibaigus pandemijai per tinklinio varžybas sporto arenos vėl būtų pilnos žiūrovų, sulauktų didelio transliuotojų, partnerių ir investuotojų dėmesio. Todėl FIVB koncentruosis į mažesni, tačiau kokybiškesnių renginių kiekį ir jų turinį. Didžiausias dėmesys bus skiriamas pasaulio čempionatų, olimpinėjų atrankų, Tautų lygos varžyboms.

Mes kėlėme jau seniai ne tik mums, bet ir kitoms šalims rūpimą klausimą dėl klubų atstovavimo paplūdimio tinklinio turnyruose. Tarp-tautinėse varžybose sportininkai atstovauja tik valstybėms. Klubai, kurie ruošia paplūdimio tinklininkus, net neminimi, todėl negali pretenduoti, pavyzdžiui, į savo miesto savivaldybės paramą. FIVB vadovai atsakė, kad ateityje bus leista paplūdimio tinklininkams atstovauti ir savo miestams. Netrukus turėtume sulaukti informacijos, kaip tai bus įgyvendinama. Beje, sniego tinklininkai jau gali atstovauti ne tik valstybei, bet ir klubui.

Žvelgiant į globalų kontekstą, svarbus ir sporto bendruomenėje

plačiai aptariamas klausimas – translyčių asmenų dalyvavimas varžybose. Kongreso metu be didesnių diskusijų FIVB patvirtino reglamentus ir taisykles, kuriais remiantis tokie asmenys galėtų dalyvauti tam tikros lyties varžybose, jeigu atitiktų visus dokumentuose nurodytus kriterijus ir speciali komisija tai patvirtintų. Šiuo metu pagal patvirtintus reglamentus komandoje gali būti ne daugiau kaip vienas translytis asmuo.

Didelis dėmesys buvo skirtas tinklinio teisėjų moterų tematikai. Mažai jų renkami tokį kelią, todėl FIVB planuoja skatinti moteris imtis šių pareigų. Tai jau ne pirmą tarp-tautinės tinklinio institucijos iniciatyva lyčių lygybės srityje. Prieš keletą metų Europos tinklinio konfederacija sulaukė piniginių prizų dydžius vyrų ir moterų komandoms.

Kongreso metu buvo aptarti ir kiti sporto šakos plėtros bei su COVID-19 pandemija ir jos pasekmėmis susiję klausimai, patvirtinti biudžetai.

Džiugu, kad užsienio šalių ataskaitose buvo minimas Vilnius, kuriame pernai surengtas pirmasis paplūdimio tinklinio vienos žvaigždės pasaulio turo etapas, buvęs vienas iš nedaugelio tarp-tautinių tinklinio renginių.

Pernai vykusioje Lietuvos tautinio olimpinio komiteto Generalinėje asamblėjoje buvote išrinktas LTOK išdininku. Papasakokite trumpai apie save.

Gimiau ir augeu Šiauliuose, šiame mieste ir prasidėjo mano draugystė su tinkliniu. Nuo 12 metų iki pat studijų laikų žaidžiau įvairaus amžiaus Lietuvos jaunučių, jaunių, jaunimo rinktinėse, tinklinio įgūdžių mokiausi Vilniaus Ozo gimnazijoje pas trenerį Joną Adomaitį. Vėliau Vilniaus universitete studijavau inžinerinę informatiką. Pirmame kurse dar žaidžiau universiteto komandoje, tačiau vedus ir tapus tėvu vis rečiau pavykdavo paimti kamuo- lį į rankas. Į tinklinį vėl sugrįžau 2002-aisiais. Tada bičiulis Marius Vasiliauskas įkalbėjo pabandyti paplūdimio tinklinį. Labai susido-

LTF pripažinta Metų sporto federacija. Iš kairės: D.Čerka, projektų vadovė A.Česnulevičiūtė, generalinis sekretorius A.Gaidys

mėjau. Su Mariumi 2011 m. tapome Europos veteranų čempionais. Pažaidžiu ir dabar. Nuo 2013 m. taip pat tenka būti supervizoriumi tarptautinėse paplūdimio tinklinio varžybose. 2012 m. buvau išrinktas Lietuvos tinklinio federacijos viceprezidentu, 2016-aisiais – prezidentu.

LTOK išdininku, matyt, irgi buvau pasiūlytas neatsitiktinai. Finansų sritis man nėra svetima. Po studijų dirbau banke – kūriau informacines bankines technologijas. Po trejų metų darbo banke buvau pakviestas prisidėti prie indėlių draudimo struktūros kūrimo Lietuvoje. Ilgą laiką dirbau Indėlių ir investicijų draudimo fondo direktoriaus pavaduotoju. Didžiausias tekęs iššūkis – sugrąžinti draudimo išmokas „Snoro“ banko indėlininkams. Be papildomų išteklių per trumpą laiką buvo įdiegti duomenų kontrolės, paskirstymo, finansinių priemonių judėjimo algoritmai. Patirtis tikrai neeilinė. Tokios apimties išmokų grąžinimo proceso valdymo patirtimi teko dalintis ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje. Ūkio bankui susidūrus su sunkumais, jau turėjome patirties. Po šių didelį rezonansą Lietuvoje turėjusių įvykių supratau, kad šioje srityje man įdomiausi iššūkiai – jau praeityje. Buvo tinkamas laikas keisti veiklą. Šiuo metu didžiausią veiklos dalį užima sportas ir tinklinis, čia visada ir buvo širdis.

Tai LTOK biudžeto formavimas jums nėra sunki finansinė užduotis?

Įprastas darbas. Mano nuomone, svarbiausia, kad skaičiai turėtų argumentus. Matau, kad ir čia yra „verslo interesų“: kiekviena sporto federacija, kiekviena organizacija, galinti pretenduoti į LTOK pinigus, nori jų gauti kuo daugiau. Tai normalu. Bet LTOK pinigai skirstomi vadovaujantis griežtais kriterijais. LTOK vykdomojo komiteto pareiga – pateikti pagrįstą biudžetą.

Sugrįžkime prie tinklinio reikalų. Tokijo žaidynėms rengiamų Lietuvos olimpinės rinktinės kandidatų sąrašas yra trys paplūdimio tinklinio vyrų dvejetainiai ir vienas moterų duetas. Ar dar turi mūsiškiai galimybių šiemet iškovoti olimpinius kelialapius?

Mūsų vyrų ir moterų komandos jau yra patekusios į antrąjį olimpinės atrankos etapą. Tokijo kandidatų sąrašas yra leva Dumbauskaitė ir Gerda Grudzinskaitė bei šeši vyrai – Lukas Každailis, Arnas Rumševičius, Artūras Vasiljevas, Robertas Juchnevičius, Patrikas Stankevičius ir Audrius Knašas.

Paplūdimio tinklinio komandų atranka į olimpinės žaidynes sudėtinga. Mūsiškių likimas dėl patekimo į Tokijo žaidynes spėsis žemyninės taurės varžybose. Antrasis atrankos etapas vyks gegužės mėnesį Turkijoje ir Ispanijoje. Jame šaliai atstovaus ir vietą į finalinį atrankos etapą bandys iškovoti po dvi vyrų ir moterų komandas. Tad vyr. treneriui Tadiui Donėlai teks pasukti galvą, kaip vyrų grupėje iš esamų sportininkų suburti dvi kuo pajėgesnes komandas, o moterų komandoms organizuoti atranką, kad tarp dviejų Lietuvai atstovausiančių komandų būtų šiandien pačios pajėgiausios sportininkės. Į Tokiją vyks žemyninės taurės finalinio etapo laimėtojai. Mes, žinoma, tikimės geriausių rezultatų, tačiau šiemet ypač sunku

ką nors prognozuoti, nes mažai žinome apie varžovus: kada, kur, kas treniravosi pandemijos metu, ar daug žaidė rungtynių.

2020-aisiais susumavus visuomenės ir specialistų balsus Lietuvos sporto vadybos apdovanojimuose Metų sporto federacija pripažinta Lietuvos tinklinio federacija. Kaip manote, už ką jums skirtas šis titulas?

Tai buvo įvertinimas ir atpildas už sunkų kolektyvinį darbą tais sportui neįprastais metais. Koronaviruso sukelta pandemija sujaukė nemažai planų: buvo atšaukti čempionatai, turnyrai, apribotos galimybės treniruotis.

Visų pirma mums šis apdovanojimas buvo įvertinimas už vadybinius darbus, kuriuos federacija sugebėjo atlikti šiuo nelengvu laikotarpiu.

Vienas ryškiausių ir labiausiai matomų darbų, nepaisant COVID-19 pandemijos, buvo Lietuvoje įvykęs pasaulio paplūdimio tinklinio turo vienos žvaigždės etapas Vilniuje, prie Baltojo tilto. Manau, pernai tai buvo įdomiausias, spalvingiausias ir daugiausiai dėmesio sulaukęs pandemijos sąlygomis organizuotas renginys. Jį surengti buvo tikras iššūkis, bet džiaugiamės, kad pavyko puikiai. Ne visi norintieji dėl kelionių ribojimų galėjo atvykti, bet sulaukėme net dviejų komandų iš tolimosios Čilės. Lietuvos pastangas saugiai priimti sportininkus, suteikti jiems tarptautinių varžybų areną puikiai įvertino ir Europos tinklinio konfederacija (CEV). Džiugu, kad šiam renginiui konkurso būdu pavyko gauti finansavimą iš Lietuvos švietimo, mokslo ir sporto ministerijos.

Per tuos metus, nepaisant visų sunkumų, pavyko tikrai nemažai nuveikti: sudėlioti sportininkų ugdymo piramidės modelį, išskiriant tris sportininkų rengimo pakopas. Tais pačiais metais šį modelį pradėjome įgyvendinti – Vilniuje, Ozo gimnazijoje, buvo suburta tinklininkų vaikų grupė, stengiamės, kad čia atsirastų ir merginų grupė. Šiauliuose nuo kitų metų rugsėjo planuojame suburti merginų grupę, su kuria dirbtų paplūdimio tinklinio specialistas iš užsienio. Šiam tikslui parengėme projektą ir gavome tarptautinį finansavimą iš FIVB plėtros fondo („FIVB Development Fund“). FIVB patvirtino LTF parengtą tinklininkų ruošimo Šiauliuose projektą ir vieneriems metams skyrė atlyginimą treneriui.

Nemažai darbų atlikta skaitmenizuojant federacijoje vykstančius procesus. Įgyvendinant Sporto rėmimo fondo dalinai finansuojamą projektą „Vaikų ir jaunimo fizinio aktyvumo skatinimas su tinklinio sporto šakos pagalba pasitelkiant sporto inventorių ir įrangą“ buvo sukurta žaidėjų licencijavimo ir renginių įgyvendinimo sistema. Ji turėtų palengvinti renginių organizavimą ir sukurti įrankį, kuriuo galėtų naudotis ir tinklinio klubai, norintys vykdyti renginius ir taip pritraukti į tinklinį jaunimo bei vaikų.

Ar tai reiškia, kad ir šiemet sostinėje prie Baltojo tilto surengsite europinio lygio turnyrą?

Tarptautinės organizacijos skatina šalis rengti tarptautinius turnyrus. Ypač ten, kur jie pavyksta. Tačiau toks turnyras, kad ir FIVB vienos žvaigždės, reikalauja daug žmogiškųjų išteklių ir pinigų. Ar tokios varžybos sostinėje vyks ir šiemet, priklausys ne tik nuo LTF, bet ir nuo miesto vadovų, Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos teikiamų galimybių sporto federacijoms bei rėmėjų susidomėjimo.

Bet tarptautinis paplūdimio tinklinio turnyras šiemet tikrai planuojamas Rokiškyje. LTF narys Rokiškio „Velykalnis“, kuriam vadovauja Stasys Mekšėnas, yra aktyvus Rytų Europos tinklinio zoniškos asociacijos (EEVZA) varžybų organizatorius ir jau dabar rodo iniciatyvą bei siekia EEVZA turnyro šią vasarą.

Susidaro įspūdis, kad pastaruoju metu paplūdimio tinklinis populiarumu nukonkuruoja salės tinklinį.

Visų pirma norėčiau patikslinti: mes visada kartojame ir tuo tikime, kad tiek paplūdimio, tiek klasikinio (salės), tiek šiuo metu pasaulyje populiarėjantis sniego tinklinis yra viena sporto šaka.

„Kauno-VDU“ tinklininkės bandė jėgas Europos klubų varžybose

ISTORINIS DEBIUTAS

2020 m. daugkartinės Lietuvos tinklinio čempionės Kauno „Kauno-VDU“ tinklininkės pirmą kartą išbandė jėgas Europos turnyruose. Kaunietės Stambulo (Turkija) „burbule“ vykusiame Europos tinklinio konfederacijos Iššūkio taurės turnyro aštuntfinalyje 0:3 (12:25, 9:25, 8:25) turėjo pripažinti Stambulo „Sistem9 Yesilyurt“ komandos pranašumą, bet galėjo pajusti, kokio lygio tinklinis žaidžiamas Europoje. Mūsų šalies klubas į moterų Europos varžybas grįžo po 28 metų pertraukos.

Todėl pasakyčiau kitaip: vystantis tinklinio sporto šakai pastaruju metu paplūdimio tinklinis žaidžiamas ištisus metus, todėl jis populiarus ir žmonės jį žaidžia vasarą bei žiemą.

Didelės įtakos paplūdimio tinklinio populiarumui turėjo sportininkų pasiekimai tarptautinėje arenoje. Jie prisidėjo prie didėjančios paklausos ir infrastruktūros atsiradimo – daugėja uždaru paplūdimio tinklinio aikštynų. Mano žiniomis, keturis uždarus paplūdimio tinklinio aikštynus turi Vilnius, po vieną Kaunas, Šiauliai, Klaipėda, Raseiniai. Atviras paplūdimio tinklinio aikštes net sunku suskaičiuoti. Jų yra ir tikruose paplūdimiuose, ir kaimo sodybose, jas savo darbuotojams įrengia verslininkai. Pernai Lietuvos paplūdimio tinklinio čempionate dalyvavo 32 vyrų ir 20 moterų komandų. Paplūdimio tinklinio populiarumui įtakos turi ir tai, kad komandoje tik du žmonės, o iš viso aikštelėje – keturi. Na, ir paplūdimio tinklinis savaime atrodo šiek tiek patrauklesnis, nes smėlis kelia asociacijas su vasara ir saule, ko mums Lietuvoje ypač trūksta.

Jeigu kalbėsime apie salės tinklinį, čia sudėtingiau, nes reikia daugiau žaidėjų (6x6), didesnė traumų tikimybė. Tačiau teigti, kad salės tinklinis populiarumu nusileidžia paplūdimio tinkliniui, būtų ne visai teisinga. Nors tarptautinėje arenoje Lietuvos salės tinklinis pasiekimais šiuo metu negalėtų pasigirti, tikrai nemažai žmonių jį žaidžia. Tinklinis populiarus sporto mokyklose, kuriose sportuoja nemažai vaikų ir jaunimo.

Dar yra ir sniego tinklinis, kuris sparčiai populiarėja. Čia Lietuvos atstovai jau iškovojo istorinius medalius: Ieva Dumbauskaitė ir Monika Povilaitytė 2018 m. pirmajame Europos sniego tinklinio čempionate Austrijoje pelnė aukso, o Lukas Každailis ir Arnas Rumševičius – bronzos apdovanojimus. Lietuvos komandos Senajame žemyne pirmosios įsirašė į naujos sporto šakos istoriją.

O kaip paaiškinti, kad bene pajėgiausia šiuo metu Lietuvos vyrų tinklinio komanda yra ne didmiestyje, o Gargžduose?

Tinklinis – klubinis žaidimas. Ieškoma geresnių sąlygų. Kur yra reikiama infrastruktūra, savivaldybės palaikymas, rėmėjai, ten galima suburti pajėgią komandą. Palankias sąlygas aukšto meistriškumo komandai 2020–2021 m. sezonui „Amber-Arlanga“ klubo prezidentui ir įkūrėjui Salvijui Paškauskui pasiūlė Gargždų savivaldybė. Po labai ilgos pertraukos Klaipėdos kraštas vėl atsirado Lietuvos tinklinio žemėlapyje.

Dabar Sauliaus Matikonio treniruojama „Amber-Arlanga“ rungtyniauja ne tik „Top Sport“ Lietuvos vyrų tinklinio čempionate ir LTF didžiosios taurės turnyruose, bet žaidžia ir Baltijos šalių lygoje, kurioje kovoja penkios Estijos komandos, keturios Latvijos ir viena Lietuvos. O kalbant apie didmiesčius, tai Gargždai yra Klaipėdos pašonėje.

Kas bus daroma, kad, kaip kalbėta FIVB kongrese, sirgaliai sugrįžtų į tinklinio arenas?

Svarbiausi, žinoma, rėmėjai, reklamos teikėjai ir transliuotojai. Bet tobulinamos ir žaidimo taisyklės. Šiuolaikinis tinklinis – labai

greitas, atlietiškas, dinamiškas žaidimas, kamuolys kerta tinklo liniją labai aukštai. Ir aiškiai pastebima, kad puolimas pranoksta gynybą. Vis sunkiau apsiginti, nors dabar jau besiginančios komandos žaidėjai gali kamuolį bet kuria kūno dalimi atmušti, net ir koja. Taigi tam, kad tinklinis būtų dar įdomesnis ir dėl kiekvieno taško būtų kovojama dar atkakliau, reikia tobulinti gynybą. Čia ieškoma papildomų galimybių. Be to, FIVB žada labai daug dėmesio skirti ne tik žaidimo tobulinimui, bet ir žiūrovų įtraukimui, daugiau naudoti šiuolaikinių technologijų.

Jau ne pirmą kartą FIVB prezidentas akcentavo, kad sporto šakos populiarumas priklauso ir nuo pačių klubų, jų indėlio, aplink juos buriamų bendruomenių. Tą pabrėžia ir CEV prezidentas Aleksandras Boričičius. Man įstrigo prezidento žodžiai, kuriuos jis pasakė atvykęs į Lietuvą, kad niekas neateis ir už mus pačius nieko nesukurs – patys klubai turi stengtis pritraukti žiūrovus į savo varžybas. Tai padaryti yra daug būdų, tik reikia išmonės, entuziazmo ir žinoti, ko nori ir sieki. Šiandien vos keli Lietuvos tinklinio klubai skiria dėmesio darbu su žiūrovais.

Kodėl į tinklinio varžybas renkasi mažiau žmonių nei, tarkim, į krepšinio?

Su krepšiniu labai sunku lygintis ne tik tinkliniui. Pagrindinė priežastis – skirtingos galimybės ir skiriamos lėšos ne tik reklamai, bet ir visai sporto šakai tiek savivaldybių, tiek nacionaliniu lygmeniu. O nuo lėšų priklauso ir klubų galimybės tobulinti savo struktūrą bei žiūrovams siūlomą reginį. Šiandien matome, kad vien tik rungtynių žiūrovams jau nebeužtenka, reikia ir kitų pramogų. Kitaip tariant, šou.

Sunku sudominti sporto šaka, kai varžybos vyksta mokyklų sporto salėse. O krepšinis turi savo arenas. Rengdami čempionatų finalus ir tinklininkai stengiasi tai daryti kuo šventiščiau ir įsimintiniau. Tačiau tam trūksta ne tik finansinių galimybių, bet ir tinkamos infrastruktūros.

Sirgalių susidomėjimui didelę įtaką turi sporto šakos laimėjimai ir žaidimo kokybė. Lietuvos tinklinio federacija siekia, kad tinklinį žaistų kuo aukštesnio meistriškumo sportininkai.

Paplūdimio tinklinio varžybų arenos dažniausiai būna pilnos, ten aktuali atliekamo bilieto problema. Tai lemia ir paplūdimio tinklinio specifika, kur patys žaidėjai savo pasirodymu kuria savotišką šou.

Ko palinkėtumėte Lietuvos sportui ir mūsų šalies tinkliniui 2021 metais?

Kuo daugiau sėkmingų pasirodymų, medalių olimpinėse žaidynėse ir tarptautinėse varžybose. Tai sportininkams ir su jais dirbantiems žmonėms yra didžiausias atpildas.

O tinklinio bendruomenei norėčiau palinkėti prisiminti CEV prezidento žodžius, kad niekas nieko už mus nepadarys, viskas priklauso nuo mūsų pačių pastangų. Kiek mes įdėsime, tiek ir turėsime. Tad linkiu kuo daugiau iniciatyvų ir savarankiškumo.

OLIMPINIŲ REKORDŲ PASLAPTYS

B.Beamono šuolis

Per 1968 m. Meksiko olimpinį žaidynių lengvosios atletikos varžybas nulijo pasaulio ir olimpiniais rekordais. Kai kurie rekordai buvo pagerinti tik po keliolikos ar keliasdešimties metų, o amerikiečio Bobo Beamono šuolis į XXI amžių (8 m 90 cm) tapo vienu garsiausių visų laikų sporto pergalių.

Svarbiausia priežastimi, dėl kurios Meksike buvo pasiekta tiek daug rekordų, laikomos gamtos sąlygos – aukštikalnėse išretėjęs oras. Tačiau buvo ir kita priežastis – sporte pritaikyti mokslo išradimai. Iki tol lengvosios atletikos takuose ir šuolių sektoriuose būdavo klojama šlako danga. Lengvaatlečiai skųsdavosi, kad ji slidi, pralėkus bėgikų būriui tapdavo nelygi, smulkūs akmenukai lipdavo prie sportinių batelių padų. Anot 1964 m. Tokijo olimpinį žaidynių čempiono Ollano Cassello, ant šlako dangos sportininkai jausdavosi, lyg bėgtų debesimis.

Meksiko olimpiniam stadione pirmą kartą buvo paklota sintetinė tartano danga. Nors organizacinis komitetas iš pradžių dėl didelės kainos priešinosi naujovei, gamintojams pavyko įtikinti žaidynių šeimininkus. Tam buvo pasitelktas net ir legendinis 1936 m. Berlyno olimpinis žaidynių čempionas Jesse'is Owensas.

SPORTIŠKIAUSIAS MONARCHAS

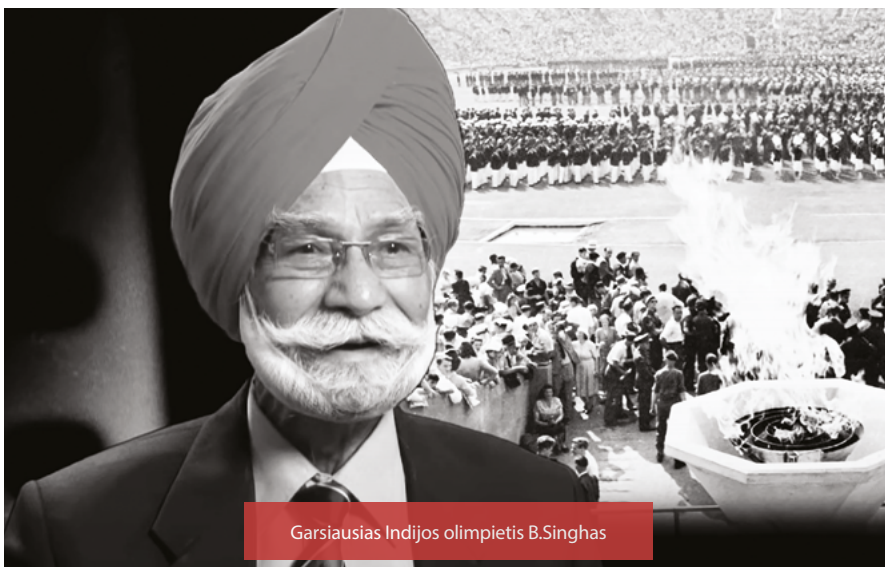
Sporto visuomenė Tarptautinio olimpinio komiteto narį Albertą Alexandre'ą Louis Pierre'ą Grimaldį, arba trumpiau tariant Monako princą Albertą II, pažįsta kaip ištikimą sporto rėmėją ir sporto idėjų skleidėją. Jis yra Monako olimpinio komiteto prezidentas, Monako Kunigaikštystės lengvosios atletikos ir plaukimo federacijų prezidentas, Pasaulio olimpiečių asociacijos globėjas, Alberto II fondas remia kelis didelius sporto renginius.

Tarp jų Monte Karle rengiamas „Mare Nostrum“ plaukimo varžybas, per kurias princas sutiko savo išrinktąją – žmona tapusią Pietų Afrikos plaukikę Charlene Wittstock, dabar tituluojamą Monako princese.

Prieš kelis dešimtmečius Albertas II pats buvo aktyvus sportininkas. Paauglystėje jis dalyvavo rankinio ir plaukimo varžybose, turi dziudo juodąjį diržą. Į olimpinį metraštį Monako princas įrašytas kaip bobslejininkas. Jis net penkeriose žiemos olimpinėse žaidynėse (nuo 1988 iki 2002 m.) dalyvavo dviviečių arba keturviečių ledrogių varžybose. Nors monakečiai laikėsi olimpinio šūkio, kad svarbiausia – dalyvauti, princas Albertas II ir jo komandos draugai darydavo viską, kad neliktų paskutiniai, ir bent vieną ar du varžovų ekipažus visuomet aplenkdamo.

Princas Albertas II ir LTOK prezidentė D.Gudžinevičiūtė 2018 m. Pjongčango olimpinėse žaidynėse

Garsiausias Indijos olimpietis B.Singhas

INDIJOS SPORTO LEGENDA

Nors Indija yra viena didžiausių pasaulio valstybių, jos sporto pasiekimai labai kuklūs. Per visą istoriją Indijos sportininkai iškovojo vos 28 olimpinis medalius – tik trimis daugiau negu nepriklausomybės metais laimėjo Lietuva.

Net aštuonis iš devynių aukso medalių Indijai iškovojo vyrų žolės riedulio rinktinė, olimpinuose turnyruose pradėjusi viešpatuoti dar prieš Antrąjį pasaulinį karą. Indai olimpiniais žolės riedulio čempionais pirmą kartą tapo 1928 m., tačiau jiems ypač svarbus buvo 1948 m. Londono žaidynėse iškovotas auksas. Į tas žaidynes Indijos sportininkai

keliavo pirmą kartą po nepriklausomybės paskelbimo ir, lyg tyčia, varžėsi šalyje, kurios jungą ką tik nusimetė.

„Kai grįžome namo, mus nešiojo ant rankų, ir būtent tada supratau, ką tai reiškė mūsų tautai, laukusiai pasaulinio lygio pergalės. Žolės riedulys buvo vienintelė sporto šaka, suteikusi šaliai auksinės vilties spindulį, kažką, kuo buvo galima žavėtis ir švęsti“, – prisiminimų knygoje rašė 2020 m. pavasarį anapus išėjęs Balbiras Singhas (1923–2020), kuris iškovojo tris olimpinis aukso medalius ir yra laikomas garsiausiu visų laikų Indijos olimpinio sportininku.

A.Petrovo tikslas – olimpinės žaidynės

NUO PLŪGO – OLIMPINĖS SVAJONĖS LINK

42 – JAU TIEK METŲ TRUNKA ANDRIAUS PETROVO MEILĖ ŽIRGAMS. PIRMĄ KARTĄ SU ŠIAIS GYVŪNAIS SUSIPAŽINĘS PAS SENELĮ KAJME VIENAS GERIAUSIŲ LIETUVOS RAITELIŲ PRISIŲAŽIŲSTA, KAD IKI ŠIOL ŠI MEILĖ NĖ KIEK NEPRIBLĖSO. JAU DAUGIAU NEI DEŠIMTMETĮ SAVO ŽIRGYNĄ TURINTIS „LTEAM“ SPORTININKAS 2021-UOSIUS PRADĖJO FIKSUODAMAS PUKIUS REZULTATUS TARPTAUTINĖSE VARŽYBOSE IR VIS RYŠKIAU ĮŽVELGIA GALIMYBĘ TAPTI PIRMUOJU NEPRIKLAUSOMOS LIETUVOS RAITELIU OLIMPIEČIU.

JAUNIUS SARAPAS

ki šiol olimpinės duris yra pravėręs vienintelis Raimundas Udrakis, 1988 m. Seule tarp komandinių konkūrų rungties dalyvių užėmęs 15, o tarp asmeninių – 71 vietą.

Daug potencialo teikiantį žirgą galiausiai užsiauginęs 48-erių Andrius Petrovas jau pamažu rimčiau galvoja ir apie galimybę įveikti atranką į 2024 m. Paryžiaus olimpinės žaidynes.

Andriau, kodėl žirgų sportas? Kada ir nuo ko prasidėjo jūsų karjera?

Arkliai man patiko nuo vaikystės, nuo kaimo laikų. Pas senelį buvo darbinis arklys, tai nuo šešerių metų jau tekdavo ir su plūgu padirbėti, ir į ganyklas nujoti ir parjoti. O vėliau, 1982 metais, kai buvau ketvirtoje klasėje, klasiokas pasiūlė nueiti į Belmonto žirgynę įsikūrusią sporto mokyklą. Atsakiau jam: „Kodėl gi ne?“ Taip ir įmirkau į šį reikalą.

Kuo jus labiausiai žavi ši sporto šaka? Kuo taip įtraukė, kad iki dabar vis dar jojate?

Čia ne visai sporto šaka. Tai gyvenimo būdas, nuolatinis bendravimas su žirgu. Viskas įeina. Esu sutikęs daug žmonių, kurie arba vaikystėje neturėjo galimybių jodinėti, arba pradėjo, tačiau vėliau negalėjo tęsti. Bet jie anksčiau ar vėliau vis tiek prie to sugrįžta, kad ir mėgėjiškai, nes ši trauka visą gyvenimą neprapuola. Tik galimybės galbūt ne visada leidžia užsiimti, nes tai gana brangus sportas. Net ir kaip hobis brangus, tad dažnai apriboja finansai.

O man tais laikais buvo paprasčiau. Sovietų Sąjungoje buvo nemokamos sporto mokyklos, tada labai laiku atgavome nepriklausomybę, todėl nereikėjo į armiją eiti, nenutrūko ir mano sportinė veikla. Nors būta pauzės, kol visa pertvarka susidėliojo.

Kaip atsiranda santykis su žirgu? Ar tai ištreniruojamas ryšys? O galbūt tai yra įgimta ir būtų galima jus žirgų užkalbėtoju vadinti?

Nenoriu sau kažko priskirti, bet manau, kad daug duoda darbas ir darbo analizė. Iš tikrųjų supratimas, ką tu darai, atsiranda ne greitai. Bent jau man taip buvo. Galbūt talentingi žmonės greičiau supranta, ką reikia daryti, kad žirgas atliktų būtent tai, ko tu nori. Be to, kiekvienas žirgas pasižymi skirtingu charakteriu, temperamentu ir kiekvienam reikalingas skirtingas priėjimas. Tai yra išskirtinė sporto šaka, nes visada mokaisi. Rutinos nėra, žirgai keičiasi – sustoti ir pasimokyti negali.

Ši sporto šaka unikali dar ir tuo, kad komandą sudaro žmogus ir gyvūnas. Ar įmanoma procentais įvardyti, kurio įtaka rezultatams didesnė?

Aš daugiau skirčiau žirgui, nes jo fiziniai duomenys, psichologinės charakteristikos lemia rezultato pagrindą, o raitelis turi pajauti, padėti atvesti į tinkamą padėtį tinkamu ritmu – pasiūlyti žirgui tai, kas jam patogiau. Bet iš esmės, jeigu žirgas negali, joks raitelis neprivers jo aukščiau pašokti, nei žirgas sugeba. O jeigu žirgas turi didelį rezervą, jis gali kompensuoti silpnosios raitelio klaidas. Tas procentas į vieną ar kitą pusę gali svyruoti, nes šiais laikais silpnas raitelis, jodamas su labai geru žirgu, gali pasiekti panašių rezultatų, kaip ir stiprus raitelis, jodamas su silpnesniu žirgu. Bet didesnė procento dalis vis tiek visuomet bus žirgo pusėje.

Kaip atrodo įprasta raitelio diena? Kokios būna treniruotės?

Iš vakaro ant lentos surašau, ką kuris žirgas turi nuveikti. Turiu padėjėjų, nes per daug žirgų, kad vienas pats galėčiau tvarkytis. Taip ir vykdome kiekvieno žirgo savaitinį planą. Aišku, dar priklauso, ar laukia varžybos, kokio jos lygio, tada kažkurį žirgą tenka labiau ruošti. Tai toks rutininis darbas: žirgai turi kasdien atsportuoti savo valandas, kad neprarastų formos. Sezono metu dirbame be laisvadienių, nes žirgai turi kasdien judėti. Jiems prastovėti garde visą dieną – tai tas pats, kas sportininkui lovoje pralėti. Juk žirgai gimę judėti, o ne stovėti.

Kiek žirgų turite jūs ir kiek jų turi geriausi pasaulio raiteliai?

Konkrečių schemų nėra. Yra skirtingi modeliai. Labai daug kas nuo galimybių, nuo arklidžių dydžio priklauso, nes kuo daugiau žirgų – tuo daugiau aptarnaujančio personalo. Viskas atsiremia ne tik į žirgų kainą, bet ir į jų kokybišką priežiūrą. Turtingesni raiteliai nežaidžia su jaunais žirgeliais, nusiperka jau paruoštą, todėl jiems paprasčiau. O aš turiu ir jaunų žirgų, nes ir pats veisimu užsiimu, tad nemažai jų užsiauginu.

Kokios yra prestižiškiausios varžybos, kiekvieno raitelio siekiamybė?

Kaip ir visur – olimpinės žaidynės. Bet tai yra toks aukštas lygis, kad daugumai žirgų tai būna jau praktiškai paskutinės karjeros varžybos, nes gali išsekinti taip, kad nebeatsigaus iki tokio paties lygio. Dar yra Europos, pasaulio čempionatai ir viskas – toliau komercinės varžybos. Paraleliai čempionatams vyksta komercinės varžybos, kuriose galima užsidirbti. Pasaulio taurės finale kovojama dėl labai didelio prizinio fondo, bet į jį patenka tik 40 geriausių viso pasaulio raitelių, tad ten papulti – visų metų darbas.

Paminėjote Pasaulio taurės etapą. Jame esate laimėjęs „Grand Prix Land Rover“ rungtį. Ar galėtumėte šią pergalę pavadinti didžiausia savo karjeroje?

Iš tokių pergalių su vardu – taip. Šiomet irgi bandau pasiekti Pasaulio taurės finalą ir esu gana arti.

Kaip vyksta olimpinė atranka?

Mūsų sporto šakoje, kitaip nei kitur, neužtenka įvykdyti normatyvą. Norint patekti į olimpinės žaidynės, reikia įveikti ilgą kvalifikaciją. Visas pasaulis suskirstytas į zonas ir visoms joms skirtos kvotos. Iš mūsų Rytų Europos šalių, kurių yra beveik 30, į žaidynes patenka tik trys raiteliai. Ir tai yra visų metų darbas – nuo sausio mėnesio turi pradėti rinkti reitingo taškus aukšto lygio varžybose su tuo žirgu, su kuriuo ketini vykti į olimpinės žaidynės. Tai mil-

žiniškos išlaidos, siekiant sudalyvauti dideliais priziniais fondais viliojančiose varžybose. Tad papulti į žaidynes yra labai sunku.

Jau ne vienerius metus esate olimpinės rinktinės kandidatų sąrašė. Ar jums daug trūksta, kad taptumėte pirmuoju nepriklausomos Lietuvos raiteliu olimpiečiu?

Švelnių pamąstymų yra. Bet, kaip jau sakiau, pirmiausia reikia turėti tinkamą žirgą – tokį, kuris atlaikytų ikiolimpinius metus ir olimpinių pradžių. Kol nėra tinkamo žirgo, negali net galvoti apie žaidynes. Bet dabar tokių atsargių pamąstymų turiu, tik reikia palaukti, kokios bus 2024 m. Paryžiaus olimpinių žaidynių atrankos taisyklės.

Tai reiškia, kad kažkuris vienas iš dabartinių jūsų keturių žirgų turi reikiamo potencialo?

Taip, tai mano pagrindinis žirgas Linkolnas. Jo amžiaus tinkamas, o po Paryžiaus žaidynių galės išeiti į pensiją. Bet vėlgi viskas atsiremia į žirgo sveikatą, finansus, galimybę įveikti atrankas.

Koks yra tinkamiausias žirgo amžius dalyvauti aukšto rango varžybose ir kiek gali trukti raitelio karjera?

Raitelio amžių riboja nebent jo sveikata, o sukauptos patirties kraitis viską supaprastina, nes patirtis parodo lengvesnius kelius, kaip susikalbėti su žirgu. Yra daug sportininkų, kurie iki 70 metų dalyvauja varžybose, bet yra ir tokių vienetinių atvejų, kai dar vyresni raiteliai itin konkurencingai varžosi. Kalbu ne apie olimpinės žaidynės, bet apie dviejų trijų žvaigždžių turnyrus (aukščiausio lygio varžybos yra penkių žvaigždžių – aut. past.), kuriuose dar tikrai pakonkuruoja su jaunuimu. O žirgams tarptautinio lygio varžybose apribota viršutinio amžiaus kartelė – iki 19 metų. Pradinis amžius rimtesnio lygio turnyruose, Europos ir pasaulio čempionatuose – nuo devynerių metų.

Tęsdamas kalbą apie žirgus negaliu nepaklausti apie 2015 metus ir ne pačią smagiausią jūsų karjeroje istoriją, kai buvote diskvalifikuotas dešimčiai mėnesių dėl žirgo organizme rastų dopingo pėdsakų. Kokią pamoką gavote iš šios patirties?

Pamoka tokia, kad į viską reikia labai atsargiai žiūrėti, nes pasiūla – didžiulė, o kažko neperskaičius pasekmės gali būti labai skausmingos. Mūsų sporto šakoje nėra taip, kad žirgui suleidęs nuskausminamųjų gali dalyvauti varžybose – net ne tos priemonės, kurios didina galimybes, bet net žirgo skausmą malšinantis preparatai yra neleidžiami. Tai reikalauja papildomo dėmesio, reikia įsigilinti į visas priemones, todėl dabar daugiau konsultuojamės su veterinarais, kad lygioje vietoje neprisidarytume didelių nemalonumų.

Dabar esate ir sportininkas, ir treneris, ir dar savo žirgyną turite. Ar viskas taip susipynę, kad lengva suderinti, ar vis tiek pirmiausia save laikote sportininku, o kitose veiklos srityse labiau kliaujatės kitų pagalba?

Nori nenori viskas susipina, bet aš save vis tiek pirmiausia laikau sportininku, nes man ši sritis labiausiai patinka. Treniruoti daug galimybių neturiu, nes būnu per dažnai išvykęs. Bet tenka būti dar ir verslininku, nes reikia pardavinėti žirgus, kurie man netinka. Ir vairuotoju, nes reikia vairuoti arkliavežį į varžybas. Ir dar ūkį prižiūrėti. Žodžiu, viskas viename, bet kol dar turiu noro sportuoti, tai pirmiausia esu sportininkas.

Kokio lygio, žvelgiant pasauliniu mastu, yra Lietuvos žirginis sportas? Ar matote ateities perspektyvų, gerų tendencijų, galbūt jaunimo, kad galėtumėte pasistūmėti elito link?

Sunkiai, bet judame, nes vėlgi viskas atsimuša į finansus. Jaunius ir jaunimą išlaikyti atitinkamo lygio, kaip Vakaruose, jau yra milžiniškos investicijos. Pati sistema turi įsivažiuoti. O bendrai žvelgiant, tai trūksta masiškumo, kad visa tai išsirutuliotų į sportą, nes dažnai sportas baigiasi ties jaunimo lygiu, nes baigiasi arba ambicijos, arba pinigai. Tai ir stabdo.

LĚŠOS SUGRĮŽTA NAUDINGOMIS ŽINIOMIS

LIETUVOS MOTERŲ TENISO RINKTINĖS KAPITONĖ EDITA LIACHOVIČIŪTĖ KĄ TIK GAVO TREČIOJO – AUKŠČIAUSIO LYGIO TRENERIO KVALIFIKACIJĄ PATVIRTINANTĮ DIPLOMĄ, TOKIO PATIES SIEKIA TARPTAUTINES STUDIJAS ĮPUSĖJUŠI ŠIAULIŲ TENISO AKADEMIJOJE DIRBANTI RITA ROMENCOVIENĖ, O PUŠSIMTYJE ŠALIES MOKYKLŲ JAU NETRUKUS TENISO ELEMENTAI TAPS VAIKAMS PATRAUKLIA KŪNO KULTŪROS PAMOKŲ DALIMI. TAI TIK KELI PLIKA AKIMI MATOMI PAVYZDŽIAI, KAIP SPORTO FEDERACIJOS PER LTOK PASINAUDOJA OLIMPINIO SOLIDARUMO PROGRAMOMIS.

LAIMA STUNDŽAITĖ

VTA nuotr.

E.Liachovičiūtė

Programas Tarptautinis olimpinis komitetas finansuoja lėšomis, kurių gauna už olimpinį žaidynių transliacijas.

Bendras 2017–2020 m. Olimpino solidarumo biudžetas sudarė 509 milijonus JAV dolerių, per nacionalinius olimpinis komitetus jie padalyti įvairioms programoms, kuriomis skleidžiamos ir įtvirtinamos olimpinės vertybės. LTOK šias programas įgyvendina nuo 2013–ųjų, jose dalyvauja sporto federacijos, treneriai, sporto vadybininkai, administratoriai ir, svarbiausia, – sportininkai. Prieš aštuonerius metus aktyviausiai šioje srityje veikė Lietuvos irklavimo federacija, pirmoji ir vienintelė norėjusi organizuoti savo šakos techninius kursus treneriams ir pasikviesti tarptautinį ekspertą, vėliau prisidėjo ir kitos.

„Aktyvus Lietuvos irklavimo federacijos dalyvavimas Olimpino solidarumo projektuose ir tinkamas jų panaudojimas leido džiaugtis irkluotojų pergalėmis 2016–ųjų Rio de Žaneiro žaidynėse ir kitose aukšto rango tarptautinėse varžybose. 2021–2024 m. laikotarpiu net trylika federacijų pareiškė susidomėjimą dalyvauti Olimpino solidarumo programose, visų poreikių patenkinti nebeįmanoma, todėl kviečiamės ekspertus ir skiriame tokią paramą, kam ir kokia ji šiuo metu aktualiausia, naudingiausia“, – pa-

sakoja LTOK užsienio ryšių direktijos vadovė Vaida Mačianskienė.

2020-aisiais Olimpino solidarumo lėšos 21 dalyviui padėjo išklausyti sporto vadybos kursus pažengusiems, treneriams skirtuose sporto administravimo mokymuose dalyvavo 19, o sporto administravimo kursuose tobulinosi 18 žmonių. Kiekvienos šalies olimpiniam komitetui skiriamų lėšų ir projektų skaičius ribotas, todėl per 2021–2024 m. laikotarpį LTOK gali pasiūlyti dešimt trenerių kvalifikacijos kėlimo kursų (vieni kursai vienai sporto federacijai), keturias federacijos veiklos tobulinimo stipendijas (po vieną federacijai), 4–8 individualias stipendijas trenerių kvalifikacijai kelti. Atskirais atvejais gali būti stipendijų skiriama papildomai.

NAUDOJASI AKTYVIAI

Lietuvos teniso sąjunga – viena aktyviausiai Olimpino solidarumo programomis besinaudojančių organizacijų. Palaikoma LTOK ir Tarptautinės teniso federacijos, ji randa dar daugiau būdų finansuoti trenerių kvalifikacijos kėlimą ir stipriau populiarinti savo sporto šaką.

„Trenerių rengimas, kaip ir kiekvieno žmogaus tobulėjimas, – vi-

R. Romencovienė

sada būtinas. Juk treneris ugdo jaunąją kartą. Todėl mes orientavomės į trenerių mokymus, pradėdami nuo 2018-ųjų iki šian dien, – aiškina Lietuvos teniso sąjungos prezidentas Ramūnas Grušas. – Sėkmingas ir stiprus projektas buvo kursai visos Lietuvos treneriams ir kūno kultūros mokytojams. Gavome ženklų finansavimą, tarptautinis ekspertas važiavo per Lietuvą ir mokė, kaip būtų galima tenisą integruoti į kūno kultūros pamokas. Nustebino mokytojų aktyvumas, gal jiems pabodo tradicinės sporto šakos? Žinoma, jiems paskata – nemokamai mūsų skiriamas inventorių, adaptuotas ir patogus vaikams: maži tinklai, mažos raketės, minkšti kamuoliai. Turint visa tai organizuoti pamokas galima gražiai ir įdomiai. Deja, dar nepavyko iki galo visko padaryti, tik spėjome pasirašyti sutartis su 50 mokyklų, kai prasidėjo pandemija. Bet viskas parengta, kad projektas įsibėgėtų.“

GAVO ŽINIŲ IR ĮKVĖPIMO

Lietuvos moterų teniso rinktinės trenerė E. Liachovičiūtė jau džiaugiasi ką tik baigta beveik pusantro metų trukusia Tarptautinio olimpinio komiteto ir Didžiosios Britanijos Hartfordšyro universiteto programa, skirta moterų lyderystei aukštojo meistriškumo sporte skatinti. Šie jos mokslai taip pat finansuoti Olimpino solidarumo programos lėšomis.

„Tai labai aukšto lygio tobulėjimo kursai, paskaitos stipriai įtraukia, neleidžia nuobodžiauti ir priverčia daug dirbti savarankiškai, daryti tai, ko nežinai, nemoki, klysti ir suvokti, kad tik taip tobulėjai“, – pasakoja Edita, 2019-aisiais pirmąją studijų savaitę praleidusi Londone.

Paskui planus aukštyn kojomis apvertė COVID-19, tad mokslus teko tęsti nuotoliniu būdu: „Nuo spalio iki vasario kas savaitę vyko nuotolinės paskaitos, darbas su lyderystės mentorėmis – moterimis iš universitetų, olimpiinių komitetų, buvusiomis olimpietėmis. Vyko rimti atsiskaitymai, rašėme baigiamuosius darbus, o iki

tol reikėjo ir kalbas sakyti, ir pristatymus ruošti, kitus pakritikuoti, komentuoti – mokėmės taktiškai išsakyti savo nuomonę. Daug kas vyko virtualiai, kita vertus, taip gal net įdomiau – teko technologijų srityje gerokai patobulėti, išmokti dalykų, kurių kitomis aplinkybėmis nebūtų prirėkę.“

Su geriausiomis šalies tenisininkėmis dirbanti trenerė iš šių mokymų gavo beribės naudos ir įkvėpimo, lyderystės pamokų, paskatinimo būti pavyzdžiu jaunoms sportininkėms. „Sutikau daug trenerių iš viso pasaulio, kurios pačios kažkada darė sportinę karjerą, o dabar olimpinio keliu veda jaunimą. Pas mus moterys, išėjusios iš sporto, dažniausiai į jį nesugrįžta kaip trenerės, neperduoda patirties kitoms kartoms. O to pavyzdžio labai trūksta. Man šitie kursai buvo tikras lyderystės savybių, vertybių ugdymas, savęs pažinimas, mokymasis viešai kalbėti, bendrauti ir su rėmėjais, ir su sportininkais, įvertinti savo silpnybes, stiprybes, pasistengti būti pavyzdžiu kitiems. Gavau tikrai daug žinių ir įkvėpimo, kuris bus labai naudingas darbe“, – nedvejoja E. Liachovičiūtė.

NAUDINGA PROGA PAGILINTI ŽINIAS

Beveik dvidešimt metų Šiaulių teniso akademijoje trenere dirbanti Rita Romencovienė džiaugiasi, kad tapo viena laimingųjų, gavusių progą per Olimpino solidarumo programą įgyti aukščiausią profesinę kvalifikaciją.

„Šešių savaičių mokymai turėjo vykti Ispanijoje, LTOK jau buvo man nupirktas lėktuvo bilietas, pernai balandį rengiausi iškelti, bet prasidėjo karantinas. Tarptautinė teniso federacija nusprendė perkelti mokymus į internetą, tad rugsėjo ir spalio mėnesiais kiekvieną dieną su kolegomis iš viso pasaulio jungdavomės per nuotolį studijuoti teorijos, kas savaitę vykdavo atsiskaitymai. Teorinę dalį jau baigiau, atsiskaičiau, liko dvi savaitės praktinių pratybų. Pagerėjus situacijai vyksiu baigti mokslų į Ispaniją ir tada gausiu trečiąją profesinį lygį patvirtinantį pažymėjimą.“

Labai džiaugiuosi, kad patekau į šią programą, juk per metus tik aštuoniems treneriams tokia galimybė nusišypsos. Mūsų grupė buvo marga ir įdomi, pora žmonių iš Europos, o kiti – iš Mauricijaus, Tailando, Šri Lankos, kitų tolimų kraštų. Kolegė iš Trinidado ir Tobago turėdavo keltis ketvirtą ryto savo laiku, kad prie tiesiogiai vykstančių paskaitų prisijungtų“, – talentingas jaunes ugdanti trenerė dabar paskaitas prisimena su šypsena.

Bet tada, mokslų įkarštyje, šypsodavosi ne visą laiką: „Informacijos kiekis buvo didžiulis. Tarkim, antradienį pradėdam mokyti psichologijos, o pirmadienį, mažiau nei po savaitės, jau laikom egzaminą. Universitetą baigiau labai seniai, tad jau ir primiršau, ką reiškia mokyti. Be to, daug ką reikėjo daryti savarankiškai. Gauni internetinę knygą ir per keturias ar penkias dienas turi ją visą atidžiai perskaityti, nes egzaminai – rimti. Šešias savaites namie su manimi buvo sunku susikalbėti. Jei kursai būtų vykę Ispanijoje, ten laiką būčiau skyrusi tik mokslams. O dabar ir dirbti, ir šeima rūpintis reikėjo. Bet viską įveikiau ir labai džiaugiuosi progą pagilinti žinias, atidžiau pastudijuoti dalykus, kuriuos lyg žinojau, bet ne taip detalai.“

KVIETIMAS: „HEFORSHE“ ANTRASIS SEZONAS

Sėkmės sulaukęs Lietuvos tautinio olimpinio komiteto mūsų šalyje inicijuotas Jungtinių Tautų projektas „HeForShe“ pradeda antrąjį sezoną.

2020-aisiais pristatyti penki jautrūs pasakojimai ne tik atskleidė lyčių lygybės problemą sporte, bet ir įkvėpė palaikyti ambicingas moteris, siekiančias sportinės karjeros aukštumų.

Antrajam projekto sezonui LTOK ieško įkvėpiančių istorijų. Jeigu norite pasidalyti savąja, trumpą aprašymą atsiųskite el. paštu vaida@ltok.lt.

Daugiau informacijos rasite LTOK.lt.

Pirmojo sezono atidarymas: kadenciją baigusi prezidentė D. Grybauskaitė ir olimpinė čempionė L. Asadauskaitė-Zadneprovskienė

TIKI, KAD GALI NUVEIKTI DAR DAUGIAU

LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ SPORTO PADALINIŲ VADOVŲ ASOCIACIJOS (LSSPVA), KITAMET MINĖSIANČIOS 20 METŲ VEIKLOS SUKAKTĮ, PAGRINDINIS TIKSLAS – SIEKTI, KAD SAVIVALDYBĖSE BŪTŲ SUDARYTOS KŪO GERESNĖS SĄLYGOS SPORTUI PLĖTOTI.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

G.Jasiūnas

Alfredo Pladžio nuotr.

Praėjusiais metais LSSPVA prezidentu išrinktas Šiaulių sporto skyriaus vedėjas, LTOK vykdomojo komiteto narys Gintaras Jasiūnas teigia, kad daugiau profesionalių ir gerai mokamų sporto darbuotojų savivaldoje padėtų gausinti šalies sportininkų laimėjimus tarptautinėse arenose.

„Norėtume stiprinti bendradarbiavimą su Švietimo, mokslo ir sporto ministerija, Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu, kitomis šalies skėtinėmis organizacijomis, kurių pagrindinė veikla – plėtoti šalies sportą.

Stengiamės pagerinti trenerių, sportininkų ir organizatorių darbo sąlygas. Manome, kad galėtume prisidėti prie efektyvesnio gyventojų įtraukimo į fizinio aktyvumo ir aukšto meistriškumo sporto plėtros veiklas.

Medalių skaičius olimpinėse žaidynėse, kitose svarbiausiose pasaulio ir Europos varžybose mums labai reikšmingas. Esame įsitikinę, kad Lietuvos savivaldybių vaidmuo siekiant šių tikslų yra labai svarus ir dar ne visai išnaudotas“, – apie asociacijos tikslus pasakoja G.Jasiūnas.

Nuo pat Lietuvos savivaldybių sporto padalinių vadovų asociacijos įkūrimo buvote vienas jos steigėjų, kiek vėliau – viceprezidentas, o nuo praėjusių metų antrosios pusės tapote prezidentu. Su kokiomis viltimis atėjote dirbti?

Kitamet asociacijai – 20 metų. Smagu prisiminti tuos laikus, kai bendraminčių grupė, dalyvaudama mokymuose tuometėje Lie-

tuvos kūno kultūros ir sporto akademijoje ir diskutuodama apie šalies sporto sistemos situaciją, suprato, kad reikia telkti savivaldybių sporto specialistų, vadovų pastangas, gebėjimus ir tobulinti fizinio aktyvumo bei sporto plėtros veiklas savivaldybėse ir visoje šalyje. Tuo metu buvau tik pradėjęs dirbti Pakruojo rajono sporto centro direktoriumi.

Organizacijos steigimo procesas ilgai neužtruko. Man buvo patikėtos atsakingos revizijos komisijos pirmininko pareigos. Vėliau buvau LSSPVA valdybos narys, viceprezidentas. Palaikėme puikius dalykinius santykius su prezidentais Kęstučiu Petraičiu ir Albinu Grabnicku.

Praėjusiais metais, pasibaigus A.Grabnicko kadencijai, kolegos pasiūlė mano kandidatūrą į prezidento pareigas. Sutikau dalyvauti rinkimuose, nes pamaniau, kad mano patirtis ir žinios, įgytos dirbant rajono bei miesto savivaldybėse, gali praversti tolesnei asociacijos veiklai. Su kolegomis sutarėme, kad reikia praplėsti asociacijos narių apimtį taip, kad ji atstovautų visos šalies savivaldybių sporto specialistams ir vadovams, atsakingiems už fizinio aktyvumo ir sporto plėtrą.

Sprendžiant įvairias Lietuvos sporto aktualijas ar svarus jūsų vadovaujamos asociacijos žodis, pasiūlymai, ar būnate išgirsti?

Labai vertiname pagrindinių už sporto plėtrą atsakingų šalies sporto organizacijų bendrystę su mūsų asociacija. Džiugu, kad LTOK rinkimuose į Vykdomąjį komitetą mane, kaip asociacijos

atstovą, federacijų ir kitų šalies skėtinių organizacijų atstovai išrinko gana vieningai.

Švietimo, mokslo ir sporto ministerija kviečia mus prisidėti prie darbo grupių, rengiančių siūlymus, susijusius su Lietuvos sporto įstatymo ir kitų teisės aktų tobulinimu. Dar visai neseniai užsimezgė puikus ryšiai su Lietuvos paralimpiniu komitetu, kurio nariais tapome 2020-ųjų rudenį, o mūsų asociacijos viceprezidentas Justinas Jasiukaitis buvo išrinktas į šios organizacijos Vykdomąjį komitetą.

Palaikome dalykinius ryšius su Lietuvos sporto federacijų sąjunga ir atskiromis šalies sporto šakų federacijomis. Dabar mūsų asociacija vienija 43 narius.

Vadovaujate Šiaulių savivaldybės sporto skyriui, pernai tapote LTOK vykdomojo komiteto nariu, darbų patrigubėjo, iškiilo naujų iššūkių. Ar jų nebijote?

Iššūkių yra, bet jie, manau, prasmingi. Darbų tikrai padaugėjo, višumeninės pareigos reikalauja nemažai pastangų ir laiko.

Šiaulių miesto savivaldybėje puoselėjamos ilgalaikės ir plačios apimties sporto plėtotės tradicijos. Sporto skyriaus kolektyvui tiesioginio darbo ir sunkumų tenka daug. Ko gero, darbo laiko suvaldymas yra pagrindinis iššūkis.

Noriu pasidžiaugti LSSPVA išrinkta valdyba, savo viceprezidentais Justinu Jasiukačiu ir Alina Zapolskiene. Valdybą sudaro kompetentingi ir aktyvūs vadovai, kurie supranta mūsų organizacijos svarbą ir realiai dalyvauja asociacijos veiklose.

Kaip jūsų gyvenime atsirado sportas?

Sportas nuo vaikystės buvo mano mėgstamiausia veikla. Nuo 13 metų pradėjau lankyti dviračių plento treniruotes, buvau pastebėtas Panevėžio internatinės sporto mokyklos trenerių.

1991 m. baigiau tuometę Panevėžio 19-ąją vidurinę mokyklą. Studijavau Kūno kultūros ir sporto akademijoje, dirbau mokytoju, treneriu. 2000-aisiais laimėjau konkursą į Pakruojo rajono sporto centro direktoriaus, o 2009-aisiais – į Šiaulių sporto skyriaus vedėjo pareigas. Po to buvo dar vienos studijos Vytauto Didžiojo universitete.

Ar asociacija jau dirba visu pajėgumu? Ką gero nuveikėte per pusmetį?

Per trumpą laiką praplėtėme savo veiklos barą, tapome Lietuvos paralimpinio komiteto nariais, pasirašėme bendradarbiavimo sutartį su Nacionaline sportininkų asociacija, su ja parengėme bendrą paraišką į Sporto rėmimo fondą dėl dvikryptės sportininkų karjeros tobulinimo savivaldybėse, priėmėme naujų narių iš Vilniaus, Pakruojo, Akmenės savivaldybių.

Šiuo metu tiesiogiai dalyvaujame Sporto įstatymo tobulinimo darbo grupės, LTOK įvairių komisijų darbe.

Kur įsikūrė jūsų būstinė, iš ko gyvenate?

Asociacija įregistruota Kaune, neturime savo būstinės ir už atlygį dirbančių žmonių. Mūsų nariai yra savo savivaldybėse dirbantys asmenys. Susirinkimus dažniausiai organizuojame nuotoliniu būdu, o esant poreikiui renkamės bendru sutarimu pasirinktoje savivaldybėje.

Kartu turime galimybę plačiau susipažinti su kolegų praktine veikla. Pagrindiniai organizacijos veiklos finansiniai šaltiniai – nario mokestis, programinis ir projektų finansavimas.

Lietuvos savivaldybių sporto padaliniai – itin platus baras, juk yra net 60 savivaldybių. Ar su jomis pavyko užmegzti ryšius, aptarti, kaip būtų galima pagerinti sporto ir fizinio aktyvumo plėtros klausimus savivaldybėse, planuojamus projektus, tartis dėl naujų?

Ryšius su šalies savivaldybėmis palaikome per savo narius, kurie

dirba atskirose savivaldybėse. Organizacijos narių bendrystė ir yra pagrindinė mūsų veiklos sėkmė. Pagal Lietuvos savivaldos įstatymą sportas yra pasirenkama funkcija, todėl patirtys bei praktika visose savivaldybėse gana skirtinga ir kartu turi savo vertę. Bendraudami randame vertingų dalykų, kuriuos greitai galime pritaikyti savo veiklose.

Naudodami turimą patirtį ir geruosius pavyzdžius galime pateikti dėmesio vertų siūlymų savo partneriams – sportą kuruojančiai ministerijai, LTOK, Lietuvos paralimpiniam komitetui, kitiems.

Kurią sporto sritį savivaldybėse labiausiai norėtumėte tobulinti?

Lietuvos savivaldoje yra pagrindinės organizacijos, rengiančios sportininkus. Labai svarbus šių organizacijų indėlis atrenkant, pakviečiant jaunuosius sportininkus bei tobulinant jų sportinius įgūdžius iki pat aukščiausio lygio varžybų tarptautinėse arenose.

Nauja Lietuvos savivaldybių sporto padalinių vadovų asociacijos vadovybė.
G.Jasiūnas – antras iš kairės

įvairaus tipo savivaldybių organizacijose dirba daugiau nei 2 tūkst. trenerių, o kryptingai sportuoja ir rezultatų siekia daugiau nei 45 tūkst. sportininkų. Šiai veiklai finansuoti kasmet skiriama apie 60 mln. eurų iš vietos biudžetų.

Tačiau norisi pastebėti, kad šalies sportininkų rezultatai, deja, krypta ne į gerąją pusę. Akivaizdu, kad pagrindinis visų tikslas – tobulinti sporto centrų darbą, gerinti darbo kokybę ir efektyvumą.

Darbo organizavimo principai turėtų keistis. Reikėtų turėti profesionalių, rezultatyviai dirbančių ir gerai mokamų trenerių bei kitų specialistų, kurie dalyvauja rengiant sportininkus. Norisi atrasti būdų, kaip į sportininkų rengimo procesą būtų galima papildomai įtraukti sporto šakų federacijas, kurios tiesiogiai dalyvautų tose rengimo programose ir prižiūrėtų, kaip jos įgyvendinamos.

Šių veiksmų labai trūksta. Konkurencija tarptautiniu mastu yra milžiniška. Manome, kad mūsų šalies vertybė – savivaldybėse turėti sportininkų rengimo centrus, o jų veiklos kokybės tobulinimas turėtų būti vienas didžiausių prioritetų visose sporto organizavimo grandyse.

Sporto įstatymo patikslinimai ir kitų norminių teisės aktų tobulinimas galėtų ilgainiui padėti gerinti veiklos kokybę ir pasiekti geresnių rezultatų.

Ar nebijote, kad ištikus pirmosioms nesėkmėms galite palūžti?

Ko gero, visų sportininkų, dabartinių ir buvusių, viena pagrindinių savybių – atkaklumas ir entuziazmas. Puikiai suprantu, kad siekiant savo tikslų reikia daug pastangų ir kantrybės. Norėtume, kad reikalingų pokyčių procesas vyktų daug greičiau, bet taip pat privalome parodyti stiprybę ir nesustoti dėl laikinų sunkumų.

Optimizmo tikrai nestokuju. Kartais pagalvoju, kad jo reikėtų turėti gal netgi mažiau. Gal tai padėtų susiklosčiusią situaciją vertinti realiau ir santūriau.

EKSTREMALUS KELIAS SVAJONĖS LINK

NORS SNIEGLENČIŲ IR KALNŲ SLIDŽIŲ ENTUZIASTŲ TARP LIETUVIŲ KASMET DAUGĖJA, PROFESIONALIŲ SNIEGLENTINIŲKUS MŪSŲ ŠALYJE GALIMA SUSKAIČIUOTI ANT PIRŠTŲ. ŠIOS SPORTO ŠAKOS LYDĖRIS – MOTIĘJUS MORASKAS, KURIO PĖDOMIS UŽSIMOJO SEKTI IR ŠEŠIOLIKMEČIAI PATRICIJA IVANOVAITĖ IR LUKE'AS PUTYS-GALLAGHERIS.

RITA BERTULYTĖ

Asmeninio albumo nuotr.

P.Ivanovaitė

L.Putys-Gallagheris

K aunitė P.Ivanovaitė snieglenčių sportu susižavėjo prieš kelerius metus, išvydusi šios sporto šakos asų pasirodymus Pjongčango olimpinėse žaidynėse. „Iškart žinojau, kad patiks, nors nė karto dar nebuvo bandžiusi“, – prisimena kaunitė, kuri tąkart nieko nelaukdama susirado „Hate Hard Snow“ mokyklą ir ėmėsi darbo. Iš tiesų patiko. Ir iš Kauno jos kelias pradėjo vis dažniau driektis į Druskininkus, kur uždaroje „Snow arenoje“ treniravosi.

Šeimoje, be Patricijos, šio sporto nekultivuoja daugiau niekas. Tačiau ekstremaliu sportu susižavėjusios dukters tėvai nepuolė atkalbinėti. „Tik bandė kuo daugiau apsaugų uždėti, – šypneli Patricija. – Ir visada palaikė.“

Pastaruoju metu mergina treniruoiasi ne tik Druskininkuose, bet ir Vilniuje bei Ignalinoje. „Treniruočių grafiko aiškaus neturime, bet kai tik yra proga – treniruojuosi. Būna dienų ir net mėnesių, kad visai netenka čiuožti, ypač per karantiną. Tada sportinę formą bandau palaikyti tam tikrus pratimus atlikdama namie. Arba Kaune susirandu kokį kalną, įtvirtinu vamzdį ir truputį pavažinėju. Arba pralaukiu ir tada jau normaliai pasitreniruoju ten, kur yra

galimybės“, – apie treniruočių sąlygas Lietuvoje, kurioje žiemos ne kasmet lepinga taip kaip šiomet, pasakoja sportininkė.

Beje, ieškodama galimybių treniruotis Kaune Patricija su tėčiu vasarą kieme buvo pasistačiusi ir gana nemažą trampliną iš medžio ir specialios dangos. „Su tėčiu vamzdį patys buvome susidėję iš dalių, bet nepasiteisino, – prisimena snieglentininkė. – Tad jeigu kur važiuoju, pasiimu kokį draugą, kuris turi kokį vamzdį, o pati jo neturiu, nesivežioju.“

Šį rudenį jau trečią kartą P.Ivanovaitė turėjo galimybę treniruotis Tarptautinės slidinėjimo federacijos (FIS) organizuojamoje stovykloje, į kurią kviečiami sportininkai iš tų šalių, kuriose snieglenčių sportas nėra itin populiarus ir išplėtotas. FIS apmoka keliones ir leidžia jauniems snieglentininkams tobulėti. Tokios stovyklos rengiamos dukart per metus – rudenį Olandijoje ir pavasarį Šveicarijoje.

„Nors Olandijoje uždara arena kaip Druskininkuose, ten daug didesnis parkas, snieglenčių sporto kultūra daug geriau išplėtotą. Todėl ten treniruotės buvo aukštesnio lygio nei Lietuvoje“, – galimybė tobulėti užsienyje džiaugiasi šešiolikmetė.

M.Morauskas su savo tėvu ir treneriu A.Morausku

LYDERIS

Šiuo metu geriausias Lietuvos snieglenčininkas yra 18-metis Motiejus Morauskas.

Tėvo Artūro Morausko treniruojamas sportininkas 2019 m. iškovojo Europos jaunimo olimpinio festivalio sidabrą. O 2020 m. vasario 15-oji jo sportiniame dosjė pažymėta aukso raidėmis – lietuvis pirmą kartą karjeroje tapo Europos taurės varžybų etapo nugalėtoju. Abu svarbiausi ligšioliniai jo laimėjimai iškovoti „Big air“ rungtyje.

Šį sezoną M.Morauskas jau pelnė du sidabro medalius. Abu Šiaurės Makedonijoje vykusių FIS varžybų akrobatinio nusileidimo rungtyje.

Sportininkas prisipažįsta, kad jo tikslas – Pasaulio taurės varžybose patekti tarp 30 geriausių didžiojo šuolio ir akrobatinio nusileidimo rungčių dalyvių. Būtent ši pozicija leistų jam kvalifikuotis į olimpinės žaidynes.

Dabar M.Morauskas rengiasi kovo 7 d. Aspene (JAV) startuosiančiam snieglenčių sporto pasaulio čempionatui.

P.Ivanovaitė savo meistriškumą kelia dviejose rungtyse – akrobatinio nusileidimo („Slopestyle“) ir didžiojo šuolio („Big air“). Mėgstamiausia – pirmoji, Patricijai labiausia patinka slysti vamzdžiu. Tuo tarpu „Big air“ rungtis, kaip prisipažįsta, jai dar tamsus miškas. O tamsus dėl to, kad ant tramplinų ji turi ne daug patirties.

NETIKĖTAS DEBIUTAS

Kelis sezonus sportuojanti Patricija sugebėjo patekti į olimpinės pamainos sportininkų sąrašus. Šį sausį jos turėjo laukti mažasis olimpinis debiutas – startas Europos jaunimo olimpiniam festivalyje. Deja, koją kyštelėjo pasaulinė pandemija, dėl kurios Europos jaunimo olimpinis žiemos festivalis iš sausio perkeltas į gruodį. Taigi pirmasis olimpinis startas tarp bendraamžių atidėtas bemaž metams.

Bet debiutas buvo, nors ir neolimpinis. Šešiolikmetė kaunietė savo jėgas pirmą kartą išmėgino Europos snieglenčių sporto taurės etape, kuris vasario pradžioje buvo surengtas Serbijoje. Startas šiose varžybose tapo staigmena jai pačiai.

„Nesitikėjau, kad Serbijoje dalyvausiu varžybose. Treneris gal ir žinojo, bet apie tai nekalbėjome – man buvo savaime suprantama, kad nedalyvausiu. Bet treneris pasakė, kad startuosiu“, – apie staigmeną pasakoja trenerio Pauliaus Morkūno auklėtinė, į Serbiją atkeliavusi iškart po Šiaurės Makedonijoje vykusių FIS varžybų, kurios jai, kaip vėliau paaiškėjo, tapo savotišku apšilimu prieš Europos taurės etapą.

Europos taurės etape kaunietė kalnų nenuvertė. Serbijoje jos mėgstama akrobatinio nusileidimo rungtis buvo atšaukta dėl oro sąlygų, tad savo jėgas išbandė tik tarp „Big air“ rungties dalyvių.

„Nesijaučiau labai užtikrinta ir nelabai dar pasirodžiusi tokioms varžyboms esu. Pasirodžiau gan silpnai, nes šokau per mažesnį

„kikerį“ – už tai daug taškų neduoda, – savo pasirodymą vertina Patricija, kuri šiose varžybose liko devinta ir varžovių neaplenkė. – Per didesnį dar nešokinėju, nes trūksta patirties. Nesitreniruojau ant tokių.“

Šokdamas per mažesnį sniego trampliną, dar „kikeriu“ vadinamą, sportininkas pakyla į 3–4 metrų aukštį, o štai per didesnį – net apie 15–16 m. „Be to, ant didesnio „kikerio“ pirmiausia yra greičio skirtumas – reikia labai dideliu greičiu atšliužti, o ant mažesnio greičio ne tiek daug reikia“, – subtilybes paaiškina jaunoji snieglenčininkė.

Varžybas Šiaurės Makedonijoje Patricijai primins du sidabriniai medaliai, kuriuos ji pelnė abiejose rungtyse. Ir gal tai bus įkvėpimas rengiantis kovą jos laukiančiam rimtam išbandymui – pasaulio jaunimo čempionatui.

NAUDINGOS PAMOKOS

Luke'as Putys-Gallagheris tik paskutinę vasario dieną susikrovė daiktus ir iš Austrijos grįžo į Druskininkus. Austrijoje Lietuvos snieglenčininkas du mėnesius treniravosi drauge su Didžiosios Britanijos komanda ir jos treneriu. Luke'as džiaugiasi gavęs tokią galimybę, nes pirmiausia toje šalyje turėjo visas technines galimybes kelti savo meistriškumą. Darbas vyko kur kas didesniu tempu nei Lietuvoje: šešias dienas per savaitę jis nuo 10 iki 16 val. plūšėjo treniruotėse lauke ant kalno.

„Ant kalno – daug geriau, – nedaugžodžiauja snieglenčininkas, Druskininkuose treniruotis galintis tik „Snow arenoje“. – Ten daug „kikerių“, jie daug geresni, ten smagu, – įspūdžius žėrė Luke'as, Lietuvoje besitreniruojantis 3–4 kartus per savaitę.

Kita vertus, treniruočių partneriai britai buvo aukštesnio meistriškumo, bet tobulėti su pajėgesniais komandos draugais – taip pat dovana.

Tad gerai padirbėjęs Austrijoje Lietuvos snieglenčininkas nekantrauja išmėginti jėgas varžybose. Kol kas tokių galimybių Luke'as nelabai turėjo, varžybose jis yra dalyvavęs tik vieną kartą – prieš metus tuose pačiuose Druskininkuose. Didelės varžybų patirties neturintis šešiolikmetis iškart bus įmestas tarp pajėgiausių bendraamžių – jėgas tikrinsis pasaulio jaunimo čempionate, kuris kovą vyks Rusijoje.

„Bus dar varžybos Austrijoje, Šveicarijoje ar Italijoje“, – planus dėlioja snieglenčininkas. O gruodį, kaip ir P.Ivanovaitės, jo lauks nekeltas olimpinis debiutas Europos jaunimo olimpiniam festivalyje.

Kol kas Luke'as neturi daug patirties pasirodymus rengti nuo sniego tramplinų, tad tvirčiau jaučiasi akrobatinio nusileidimo rungtyje. Bet patirtis – įgyjamas dalykas, tereikia atkaklumo ir laiko. „Nesu daug bandęs šliužti nuo „kikerių“, bet kiek bandęs, tai visai gerai man sekėsi“, – optimistiškai nusiteikęs vaikas.

Jis jau žino, kad šių metų pabaigoje – lapkritį ir gruodį jis vėl grįš treniruotis į Austriją. Luke'o tikslas vienas – jis nori dalyvauti olimpinėse žaidynėse. O labiausiai jam patinka, kaip snieglenčę valdo Marcusas Klevelandas iš Norvegijos.

TĖVO PĖDOMIS

Šešiolikmetis Luke'as snieglenčių sportu susidomėjo prieš ketverius metus, o rimčiau užsiima porą metų.

„Mano tėtis važinėdavo snieglenčė. Iš pradžių pradėjau su sliedėmis, bet nelabai domino, tad pabandžiau su snieglenčė kaip tėtis ir patiko“, – pasakoja vaikas. Tiesa, iš Šiaurės Airijos kilęs sportininko tėvas triukų snieglenčė neatlieka, tiesiog šliužia. O štai sūnų jie paviliojo: „Turėjau „Snow arenos“ trenerį, jis padėjo man suprasti, kaip juos atlikti. Tada susitikau su Pauliumi (treneriu Morkūnu – aut. past.) ir nuo to susitikimo viskas prasidėjo.“

Nors mamai truputį neramu dėl ekstremalaus jo sporto, ji sūnaus nestabdo ir pasirinktame kelyje palaiko.

TOK nuotr.

KREIPĖSI Į TARPTAUTINĮ OLIMPINĮ KOMITETĄ

LTOK kartu su Lietuvos bokso federacija (LBF) išsiuntė kreipimąsi Tarptautinio olimpinio komiteto specialiajai bokso komisijai, prašydamas peržiūrėti atnaujintą olimpinių žaidynių bokso varžybų atrankos sistemą.

Tokių veiksmų imtasi po to, kai motyvuojant sudėtinga epidemiologine situacija buvo atšauktas birželį Paryžiuje turėjęs vykti pasaulinis atrankos turnyras ir paaiškėjo, kad likę olimpiniai kelialapiai į vasarą vyksiančias Tokijo olimpinės žaidynes bus dalijami Europos atrankos turnyre ir pagal naują reitingų sistemą.

Toks sprendimas skaudžiai atsilieps Lietuvos bokso rinktinei. Europos atrankos turnyre kovos vienintelė Lietuvos atstovė Gabrielė Stonkutė. Kitiems Lietuvos boksiniškams lieka vienintelė galimybė – į olimpinės žaidynes patekti per reitingus. Tokiu atveju galimybės varžytis olimpinėse žaidynėse netenka ir vienas geriausių Lietuvos boksiniškų, Europos čempionas Eimantas Stanionis.

„Ši žinia buvo netikėta visai Lietuvos sporto bendruomenei. Nuo nepriklausomybės atkūrimo mūsų šalis į olimpinės žaidynes deleguodavo bent po du boksiniškus. Suprantame, kad esama epidemiologinė

situacija yra sudėtinga, o sportininkų sveikata ir saugumas privalo būti prioritetas. Tačiau naujoji sistema yra labai neparanki mažų valstybių sportininkams“, – sakė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

LTOK ir LBF kreipimesi pabrėžiama, kad esama padėtis atima šansą Tokijo olimpinėse žaidynėse dalyvauti jauniems sportininkams, neturėjusiems galimybės kovoti įskaitiniuose čempionatuose.

Taip pat atkreipiamas dėmesys į kvotų skirstymą „World Series of Boxing“ (WSB) lygos dalyviams. WSB lygoje dalyvauja tik didelės ir finansiškai stiprios valstybės, todėl tokių valstybių sportininkams sudaromos išimtinai geresnės galimybės gauti daugiau olimpinių kvotų.

Rašte taip pat išreiškiamas nuogaštavimas, kad nemažai geriausių boksiniškų tikslingai rengėsi tik pasaulinės atrankos turnyrai, todėl šių varžybų atšaukimas atima iš jų galimybę dalyvauti olimpinėse žaidynėse.

LTOK ir LBF prašo TOK specialiosios bokso komisijos peržiūrėti ir pakoreguoti Tokijo olimpinių žaidynių bokso varžybų atrankos sistemą, kad ji būtų pritaikyta visoms valstybėms ir visiems sportininkams.

PRASIDĖJO OVUP MOKYMAI

Nuo vasario iki balandžio vyksta nuotoliniai Olimpinių vertybių ugdymo programos (OVUP) mokymai pažengusiems. Juose dalyvauja įvairius arba antrojo lygmens OVUP mokymus jau išėję pedagogai. Vienas asmuo pasirinktinai dalyvauja vienoje iš šių olimpizmo ugdymo temų:

- Pagarba gyvenime (vasario 24 d.)
- Proto, valios ir kūno darna (kovo 10 d.)
- Pastangomis pelnytą džiaugsmą (kovo 24 d.)
- Tobulumo siekimas (balandžio 7 d.)
- Kilnus elgesys (balandžio 21 d.)

Mokymus veda Donatas Petkauskas ir Nerijus Miginis – neformaliojo ugdymo ekspertai, turintys ilgametę darbo su Olimpinių vertybių ugdymo programa patirtį.

OVUP parengė TOK, o nuo 2018 m. šią programą Lietuvoje įgyvendina LTOK. Buvo išversti trys metodiniai šios programos leidiniai į lietuvių kalbą ir apmokyta daugiau nei tūkstantis ugdytojų, kaip šiuos leidinius taikyti kasdieniame ugdomajame darbe. Įprastai mokymai vyksta gyvų susitikimų metu, tačiau atsižvelgiant į dabartinę situaciją ieškoma naujų programos įgyvendinimo formatų.

Informacija apie renginius ir registracija – naujoje olimpinio švietimo platformoje feisbuko paskyroje „Olimpinis ugdymas“.

DALYVAVO POSĖDYJE

Vasario 11 d. vyko antrasis šiais metais virtualus Europos olimpinių komitetų asociacijos (EOK) Vykdomojo komiteto posėdis. Jame dalyvavo ir LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Posėdyje buvo svarstyta, ar perkelti artėjančios EOK generalinės asamblėjos rinkimų sesijos datą. Šiuo metu EOK prezidento rinkimai planuojami balandžio 16–17 d. Graikijos sostinėje Atėnuose.

Vykdomojo komiteto posėdyje taip pat diskutuota apie trečiųjų Europos žaidynių vietą. Numatoma, kad 2023 m. renginys turėtų vykti Silezijos regione, vidurio Europoje.

Posėdžio metu EOK vadovo pareigas einantis vykdomasis prezidentas Nielsas Nygaardas pabrėžė EOK biuro prie Europos Komisijos svarbą. Ketinama šią organizaciją dar labiau stiprinti. Vykdomasis komitetas taip pat aptarė TOK paruoštą Tokijo olimpinių žaidynių gidų rinkinį.

Virtualus posėdis

THE PLAYBOOK INTERNATIONAL FEDERATIONS

Your guide to a safe and successful Games

PRISTATYTI TOKIJO ŽAIDYNIŲ GIDAI

Tarptautinis olimpinis komitetas, Tarptautinis paralimpinis komitetas ir Tokijo olimpijų žaidynių organizacinis komitetas pristatė pirmąjį olimpijų žaidynių gidą. Jame nurodytos pagrindinės pareigos bei priemonės, kurių privalu imtis, kad būtų užtikrintas šių vasarą vyksiančių olimpijų ir paralimpijų žaidynių saugumas bei sėkmė.

Leidinių serijoje pateikiami pagrindiniai principai, kurių turi laikytis kiekviena suinteresuota šalis prieš išvykdamą į Japoniją, vos atvykusi į Japoniją, visų žaidynių laikotarpiu ir išvykdamą iš jų.

Pirmasis šios serijos leidinys skirtas tarptautinėms federacijoms ir techniniam personalui. Vėliau pasirodė sportininkams, žiniasklaidai ir transliuotojams

skirti gidai.

Kiekviena asmenų grupė turės laikytis konkrečių gairių, pritaikytų prie individualių grupės veiklos poreikių: pradedant 14 dienų prieš išvykstant į Japoniją numatytais priemonėmis, tyrimų prieš išvykstant iš savo šalies ir atvykus į Japoniją atlikimu ir baigiant išmaniųjų programėlių, pranešančių apie sveikatos būklę ir leidžiančių užtikrinti kontaktų atsekamumą žaidynių metu, naudojimu. Taip pat bus numatytos priemonės galimiems teigiamiems atvejams nustatyti, susirgusiesiems izoliuoti ir gydyti.

Pirmieji leidimai per artimiausius mėnesius bus papildyti išsamesne informacija, kai artėjant žaidynėms taps aiškesnė pasaulinė situacija, susijusi su COVID-19.

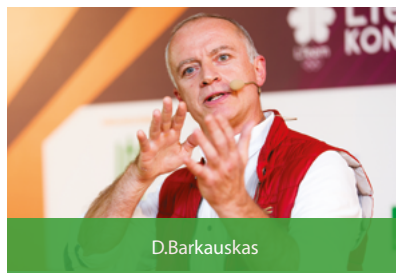
OLIMPIJŲ ŽAIDYNIŲ DALYVIAMS – EKSPERTŲ PĀTARIMAI

Vasario 23 d. vyko LTOK organizuotas nuotolinis seminaras, skirtas Tokijo olimpijų žaidynių dalyviams. Renginyje dalyvavo olimpinės rinktinės kandidatai, jų treneriai, medikai ir aptarnaujantis personalas.

Vilniaus universiteto ligoninės Santaros klinikų Infekcinių ligų centro vadovė, infekcinių ligų gydytoja profesorė Ligita Jančorienė išsamiai pranešime papasakojo apie skiepijimo rekomendacijas, skiepy klasifikaciją ir pagrindinius veikimo principus.

Lietuvos olimpinės rinktinės gydytojas Dalius Barkauskas su seminaro dalyviais pasidalijo įžvalgomis apie galimus aklimatizacijos iššūkius prieš startus olimpinėse žaidynėse.

„Manau, šios žaidynės bus kaip niekada nenusakomos. Medicininio aprūpinimo modelis turėtų būti panašus, kaip ir prieš tai buvusiose

D.Barkauskas

žaidynėse, tačiau dar nežinome visų organizatorių reikalavimų dalyviams. Kelionė taip pat gali būti komplikuočiau, nei esame pratę, – perspėjo D.Barkauskas.

Tokijo olimpijų žaidynių misijos vadovas Einius Petkus supažindino su pagrindiniais principais žaidynių metu ir TOK reikalavimais bei priminė, kad į olimpinį kaimelį dalyviai galės atvykti likus ne daugiau nei penkioms dienoms iki atitinkamos sporto šakos varžybų pradžios.

PRIIMTI SVARBŪS SPRENDIMAI

Vasario 5 d. vyko nuotolinis LTOK vykdomojo komiteto posėdis, skirtas LTOK generalinės asamblėjos sesijai (apie ją rašoma žurnalo 14–15 p.) pasiruošti.

Posėdyje patvirtinta Generalinės asamblėjos sesijos eiga, darbotvarkė ir svarstyti klausimų projektai. Vykdomojo komiteto nariai pritarė parengtam 2021 m. LTOK biudžeto projektui, kuris anksčiau buvo svarstytas Finansų ir biudžeto komisijoje. Taip pat buvo pritarta audituoti LTOK 2020 m. finansinėms ataskaitoms. Nepriklausomo auditoriaus išvadą pristatė UAB „PricewaterhouseCoopers“ atstovas Artūras Štura.

Pritarta ir LTOK revizijos komisijos ataskaitai. Komisijos pirmininkas Algimantas Blažys pristatydams ataskaitą atkreipė dėmesį, kad kai kurios sporto federacijos dar nėra pateikusios finansinių ataskaitų už 2020-aisiais gautą finansavimą. Vykdomasis komitetas pritarė Revizijos komisijos rekomendacijai nemokėti 2021-aisiais numatytų lėšų, kol federacijos finansškai neatsiskaitys už praėjusius metus.

Šie dokumentai vėliau pateikti tvirtinti Generalinei asamblėjai.

Vykdomasis komitetas į Tokijo olimpinės rinktinės kandidatų sąrašą įtraukė boksinius Joną Jazevičių (treneris Vidas Bružas), Saimoną Banį (treneris Miroslavas Krepštulis), dziudo atstovą Kirilą Volkovą (treneris Albertas Techovas).

Į Tokijo olimpinės pamainos sportininkų sąrašą įtraukta badmintonininkė Samanta Golubickaitė (treneris Kęstutis Navickas), boksinkininkai Modestas Žmuidinas (treneris V.Bružas), Robertas Liorančas (treneris V.Bružas), Simonas Zelenekas (treneris Vidas Bičiulaitis), Justas Jocius (treneris Julius Kibas), Gelmius Adomkevičius (treneris V.Bičiulaitis).

Iš pamainos sąrašo išbraukti boksinkininkai Liudvikas Lagūnavičius, Tomas Olberkis ir Gabrielius Savickas.

Į sportininkų, rengiamų Pekino žiemos olimpinėms žaidynėms, sąrašą įtraukta dailiojo čiuožimo atstovė Jogailė Aglinskytė (treneris Dmitrijus Kozlovos).

Atletai į olimpijų rinktinę kandidatų arba pamainos sąrašus įtraukiami jų kandidatūrą pateikus atitinkamai sporto federacijai bei apsvačius LTOK ekspertų komisijai.

Vykdomasis komitetas taip pat pritarė siūlymui padidinti olimpinės stipendijas biatlonininkėms Natalijai Kočerginai ir Gabrielei Leščinskaitei. Nuo šiol jų stipendijos sieks 850 eurų.

LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė pasidžiaugė iš TOK atėjusiu kvietimu LTOK dalyvauti 2022 m. Pekino žiemos olimpinėse žaidynėse. Oficialus TOK laiškas Lietuvai pasiekė vasario 4 dieną – likus lygiai metams iki žaidynių.

BE MUZIKOS – TIK MIEGODAMA

VIENA GERIAUSIŲ LIETUVOS ČIUOŽĖJŲ ELŽBIETA KROPA – MUZIKOS IR FILMŲ MĖGĖJA. TAI TŪRBŪT NIEKO NESTEBINA, NES IR PASIRODYMAI ARENOSE VYKSTA SU MUZIKA, O PATS ČIUOŽIMAS ANT LEDO YRA NUOSTABUS MENO KŪRINYS. PRIEŠ KELETĄ METŲ JI PIRMOJI LIETUVOJE ATLIKO DVIEJŲ TRIGUBŲ ŠUOLIŲ KOMBINACIJĄ, O DABAR TOLIAU SIEKIA NAUJŲ PERGALIŲ.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

GERIAUSI

Knyga: Jen Sincero „You Are a Badass“
Filmas/serialas: „Karibų piratai“
Grupė/atlikėjas: „Nirvana“, „Linkin Park“, „Coldplay“

Sportininkė prisipažįsta, kad su knygomis ji susidraugavo sunkiai, bet dabar, jei knyga sudomina, nepaleidžia jos iš rankų.

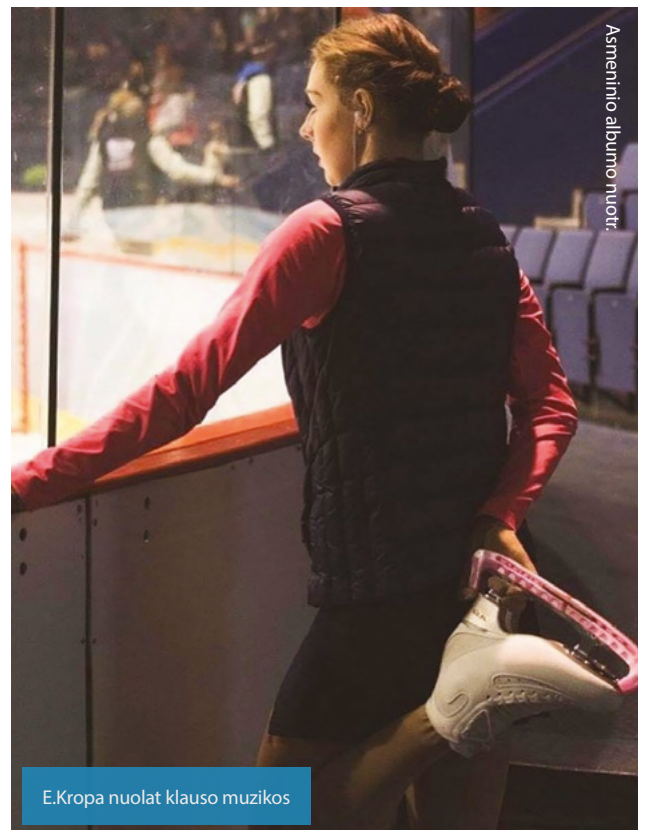
„Niekada nemėgau skaityti, ypač vaikystėje. Tą daryti mane visada versdavo mokytojai, tėvai. Tačiau dabar kartais tikrai atsiranda noras paskaityti. Labai mėgstu skaityti psichologines knygas arba tas, kurios yra paremtos tikromis istorijomis. Mano skaitymas atrodo taip: jeigu pradėtu skaityti ir mane knyga sudomina, tai nustoju tol, kol jos nepabaigiu. Dažniausiai skaitau, kai esu prastos nuotaikos ir tai būna namie. Kelionėse neskaitau, tiesiog nepatinka. Paros laikas skaitymui neturi įtakos – tai gali būti ir dieną, ir naktį. Viskas priklauso nuo mano psichologinės savijautos“, – pasakoja E.Kropa.

Čiuožėja neslepia, kad yra tikra melomanė. Muzika ją lydi visur ir visada.

„Neturiu konkrečios mėgstamiausios grupės ar atlikėjo, nes mėgstamų labai daug. Muzikos klausau praktiškai visada, išskyrus tada, kai miegu. Kaip sakoma, gyvenu su ausinėmis. Labiau patinka užsienio muzika, bet kartais klausau ir lietuviškos. Labai mėgstu festivalius ir koncertus, jeigu turiu galimybę ir laiko – juose apsilankau. Įspūdžiai būna tikrai nerealūs. Patinka, kai muzika groja garsiai, tuomet gaunu labai didelį malonumą“, – prisipažįsta čiuožėja.

Kaip ir muzika, taip ir filmai E.Kropai nėra svetimi.

„Patinka žiūrėti filmus. Nuo vaikystės pats mėgstamiausias – nuotykių filmas „Karibų piratai“, kurį žiūrėdama patenku lyg į kitą realybę. Dažniausiai filmus žiūriu per kompiuterį. Kelionėse to nedarau, nes tuo metu klausausi muzikos“, – šypsosi E.Kropa.

Asmeninio albumo nuotr.

E.Kropa nuolat klauso muzikos

Planas A

Planas B

Planas

Gyvenimas gali apsiversti aukštyn kojomis.

Todėl kalbėtis apie vėžį būtina.
Parengėme planą V.
Apsidraudus ERGO draudimu nuo
vėžio, suteikiame finansinę apsaugą
net iki 100 000 eurų. Pasikalbam?

Apsauga iki
100 000
Eur

Skambinkite mums tel. **1887** arba susisiekite
el. paštu info@ergo.lt. Daugiau informacijos www.ergo.lt.

ERGO

PAVASARĮ PASITIKIME ATVERDAMI LANGUS

METAI SU PANDEMIJA

VARDAN
VISŲ SVEIKATOS

